آية الكرسي وبراهين التوحيد

ความยิ่งใหญ่ของ อายะฮฺ กุรซีย์

อับดุรร็อซซาก บิน อับดุลมุหซิน อัล-บัดร
แปล : อิลยาซ ดีเยาะ

مطبعة السابقون

ความยิ่งใหญ่ของ
อายะฮฺ กุรซีย์

อับดุรฺร็อซซาก บิน อับดุลมุหฺซิน อัล-บัดร
แปล : อิลยาซ์ ดีเยาะ

مطبعة السَّبقون
ซาบิกูนการพิมพ์

ชื่อต้นฉบับ :

آيةُ الكرسيِّ

وبراهين التوحيد

ชื่อฉบับแปล :

ความยิ่งใหญ่ของ อายะฮฺ กุรซีย์

ผู้เขียน :

ชัยคฺอับดุรร็อซซาก บิน อับดุลมุหฺซิน อัล-บัดร

ผู้แปล :

อิลยาซ์ ดีเยาะ

ศิลปกรรม :

อับดุลมุฮัยมิน ยานยา

พิมพ์ครั้งแรก :

กันยายน 2564

จัดพิมพ์โดย :

مطبعة السَّبقون

ซาบิกูนการพิมพ์

49/2 ม.9 ต.สะเตง อ.เมือง จ.ยะลา 95000

E-mail : sabikun.pt4@gmail.com Tel : 082 571 0689

بسم الله الرحمن الرحيم

คำนำจากผู้แปล

หนังสือเล่มนี้จะให้ความรู้เกี่ยวกับความประเสริฐของอายะฮฺกุรซีย์ในอัล-กุรอาน ความสำคัญของการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ (เตาฮีด) ในสายตาของเศาะหาบะฮ์ *ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุมา* และควรจะอ่านอายะฮฺกุรซีย์เวลาใด อธิบายความหมายในอายะฮฺกุรซีย์ ความหมายของการให้ความเป็นหนึ่งแก่อัลลอฮฺ รวมไปถึงให้ข้อมูลรายละเอียดหลักฐานต่าง ๆ ว่าด้วยการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ ในอายะฮฺกุรซีย์คำต่อคำ ประโยคต่อประโยค และพฤติกรรมที่ทำลายเตาฮีด (ชิริก) คือสิ่งที่ชั่วร้ายยิ่ง

เมื่อเปิดหนังสือเล่มนี้ทีละหน้า ท่านผู้อ่านจะพบข้อมูลใหม่ ๆ ในเล่ม โดยเฉพาะเกี่ยวกับอายะฮฺกุรซีย์ซึ่งประกอบด้วยความหมายของการให้ความเป็นหนึ่งแก่อัลลอฮฺเท่านั้นซึ่งท่านอาจจะยังไม่รู้

อายะฮฺกุรซีย์อยู่ในใจของประชาชาติอิสลาม เพราะเชื่อว่าอายะฮฺนี้คืออายะฮฺกะรอมัต (แสดงอภินิหารได้) สามารถใช้ขับไล่ชัยฏอน เรื่องนี้จริงหรือไม่? "จริง" แน่นอน เพราะมีรายงานที่ถูกต้องหลายกระแสว่า หากอ่านอายะฮฺกุรซีย์ อัลลอฮฺจะปกป้องให้พ้นจากแผนชั่วของชัยฏอน แต่มีเงื่อนไขว่า เราจะต้องอ่านใคร่ครวญความหมาย ศรัทธาและปฏิบัติตาม ไม่ใช่เพื่อเป็นเครื่องรางของขลังต่าง ๆ *วัลลอฮุอะอฺลัม*

ผมขอสรรเสริญต่ออัลลอฮฺ *ตะอาลา* และขอขอบคุณพระองค์ที่ได้ให้ความง่ายดายแก่ผมและทรงช่วยเหลือจนงานชิ้นนี้เสร็จสิ้น ขอบคุณครอบครัวโดยเฉพาะบุพการีย์ทั้งสองท่าน โอ้พระผู้อภิบาล โปรดให้อภัยแก่ข้าพระองค์และพ่อแม่ของข้าพระองค์ด้วยเถิด โอ้อัลลอฮฺ โอ้พระผู้อภิบาล ได้โปรดตอบรับการงานจากพวกเราด้วยเถิด แท้จริง พระองค์ทรงได้ยิน พระองค์ทรงรอบรู้ ขอได้โปรดตอบรับการลุแก่โทษของพวกเราด้วยเถิด แท้จริง พระองค์ทรงตอบรับการลุแก่โทษและพระองค์เป็นผู้ทรงเมตตายิ่ง

ขออัลลอฮฺ *ตะอาลา* ได้โปรดตอบแทนความดีต่อความพยายามในการเผยแผ่หนังสือเล่มนี้ ตลอดจนได้โปรดทำให้สวรรค์ฟิรเดาส์คือสถานที่กลับไปสำหรับพวกเรา ขอพระองค์ได้โปรดตอบแทนด้วยผลบุญทวีคูณต่อเนื่องจนถึงวันที่ได้เจอกับพระองค์ นั่นคือ วันที่ทรัพย์สินและลูกหลานจะไร้ประโยชน์เว้นแต่ผู้ที่ได้เจอกับอัลลอฮฺด้วยหัวใจที่บริสุทธิ์

อิลยาซ์ ดีเยาะ

กก.อิสลามประจำมัสยิด

ดารุลอิห์ซานเบอเส้งนอกยะลา

สารบัญ

อารัมภบท

การสรรเสริญทั้งมวลเป็นของอัลลอฮฺ ผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงเกรียงไกร ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงอหังการ ผู้ทรงเกียรติยศ และข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่าไม่มีพระผู้ถูกกราบไหว้อื่นนอกจากอัลลอฮฺเพียงผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีภาคีใด ๆ ร่วมกับพระองค์ ผู้ทรงเป็นหนึ่งเดียวในทุกคุณลักษณะที่สมบูรณ์แบบและข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่ามุหัมมัดคือ บ่าวของอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ ขออัลลอฮฺทรงประสาทพรและศานติแก่ท่าน ตลอดจนบรรดาครอบครัวและเศาะหาบะฮ์ของท่านทั้งปวง

หนังสือเล่มเล็กนี้จะให้ความรู้เกี่ยวกับอายะฮฺอันทรงเกียรติที่สุดในอัล-กุรอาน นั่นคือ ***อายะฮฺกุรซีย์*** รวมไปถึงอธิบายเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ในอายะฮฺนี้จากตัวบทหลักฐานต่าง ๆ อันยิ่งใหญ่ อันแจ่มแจ้ง ชี้ให้เห็นถึงการให้ความเป็นหนึ่งแก่อัลลอฮฺ ด้วยความอหังการและด้วยความสมบูรณ์แบบไร้ที่ติ ด้วยความยิ่งใหญ่ และแท้จริงไม่มีพระผู้อภิบาลอื่นเว้นแต่พระองค์ และไม่มีผู้ถูกกราบไหว้อื่นนอกจากพระองค์ พระนามของพระองค์บริสุทธิ์ยิ่งและความประเสริฐของพระองค์สูงส่งยิ่งและไม่มีพระผู้ถูกกราบไหว้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะอื่นนอกจากพระองค์

อัลลอฮฺ ผู้ทรงสูงส่ง ตรัสว่า

﴿ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ٢٥٥ ﴾

“อัลลอฮฺนั้นคือไม่มีผู้ที่ถูกเคารพสักการะใด ๆ ที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงมีชีวิต ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งหลาย โดยที่การง่วงนอนและการนอนหลับใด ๆ จะไม่เอาพระองค์ (ไม่ทรงง่วงนอนและไม่ทรงนอนหลับ - ผู้แปล) สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นของพระองค์ ใครเล่าคือผู้ที่จะขอความช่วยเหลือให้แก่ผู้อื่น ณ ที่พระองค์ได้ นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของพวกเขาและสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของพวกเขา และพวกเขาจะไม่ล้อมสิ่งใดจากความรู้ของพระองค์ไว้ได้ (พวกเขาไม่มีความรู้ของพระองค์แม้เพียงเล็กน้อย-ผู้แปล) นอกจากสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์เท่านั้น เก้าอี้ (กุรซีย์-ผู้แปล) พระองค์นั้นกว้างขวางทั่วชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และการรักษามันทั้งสองก็ไม่เป็นภาระหนักแก่พระองค์ และพระองค์นั้นคือผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 255)

อายะฮฺอันเต็มไปด้วยความจำเริญนี้ มีความดีที่ยิ่งใหญ่และสูงส่ง เป็นอายะฮฺที่มีเกียรติที่สุด ตลอดจนประเสริฐที่สุดและสูงส่งที่สุดในบรรดาอายะฮฺอัล-กุรอาน ไม่มีอายะฮฺใดในอัล-กุรอานที่ยิ่งใหญ่กว่าอายะฮฺนี้ ดังหลักฐานจากหะดีษเศาะเหี๊ยะฮ์ของท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* ที่ว่า อายะฮฺข้างต้น คืออายะฮฺที่ประเสริฐที่สุดในคัมภีร์ของอัลลอฮฺ (อัล-กุรอาน)

ท่านมุสลิม ได้บันทึกในหนังสือ “เศาะเหี๊ยะฮ์” ของท่าน โดยรายงานจากท่านอุบัย บิน กะอับ *ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ* ซึ่งได้กล่าวว่า ท่านรอซู้ลุลลอฮ์

ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม ได้บอกกับฉันว่า “อบูมุนซิรฺเอ๋ย เจ้ารู้ไหมอายะฮฺใดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในคัมภีร์ของอัลลอฮฺ (อัล-กุรอาน) ที่เจ้าจำได้?” ท่านอุบัย บิน กะอับ ตอบว่า “อัลลอฮฺและรอซู้ลของพระองค์ย่อมรู้ดีที่สุด” ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* กล่าวอีกครั้งว่า “อบูมุนซิรฺเอ๋ย เจ้ารู้ไหมอายะฮฺใดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในคัมภีร์ของอัลลอฮฺ (อัล-กุรอาน) ซึ่งเจ้าจำได้?” ท่านอุบัย บิน กะอับ ได้กล่าวว่า “ฉันจึงตอบว่า

﴿ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُ ﴾

“อัลลอฮฺนั้นคือไม่มีผู้ที่ถูกเคารพสักการะใด ๆ ที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงมีชีวิต ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งหลาย”

ท่านอุบัย บิน กะอับ ได้กล่าวว่า “ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* จึงตบที่อกของฉันและกล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ยินดีด้วยกับความรู้ที่เจ้ามี อบูมุนซิรฺเอ๋ย” (บันทึกโดย ท่านมุสลิม หะดีษที่ 810)

หมายถึง ยินดีกับท่านด้วยกับความรู้นี้ที่อัลลอฮฺทรงประทานให้แก่ท่านและทำให้มันง่ายดายสำหรับท่าน ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* สาบานต่ออัลลอฮฺเพื่อเป็นการขอพรและสดุดีเป้าหมายข้างต้น

หนึ่งในความฉลาดของท่านอุบัย *ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ* เมื่อครั้นที่ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* เข้าไปถามเขา แล้วเขาได้เลือกอายะฮฺที่รวมจุดสนใจไปที่เรื่องที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในอัล-กุรอาน นั่นคือ *เตาฮีด* (การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ) หลักฐานที่ชัดเจนต่าง ๆ รวมไปถึงเรื่องความอหังการของพระผู้อภิบาลและความสมบูรณ์แบบของพระองค์ มีเพียงอัลลอฮฺเท่านั้นที่คู่ควรได้รับการเคารพสักการะ หาใช่ใครอื่นเว้นแต่พระองค์

นี่คือความฉลาดและความเก่งกาจของท่านอุบัย *ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ* ที่เข้าใจคำสอนศาสนา เขามิได้เอ่ยถึงอายะฮฺเกี่ยวกับมารยาทหรือหุก่มฟิกหฺและมิได้เอ่ยถึงเรื่องประชาชาติในยุคอดีตหรือเหตุการณ์วันสิ้นโลกหรืออื่น ๆ แต่เขา

เลือกอายะฮฺที่รวมจุดสนใจไปที่เรื่องเตาฮีด

ถ้าท่านใคร่ครวญในที่นี้ ท่านก็จะเข้าใจเรื่องนี้ คือ ท่านอุบัย *ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ* ไม่ได้เลือกอายะฮฺดังกล่าวจากสิบหรือหนึ่งร้อยอายะฮฺ แต่ทว่าเลือกมาจากหกพันกว่าอายะฮฺ เขาคือผู้ท่องจำอัล-กุรอานระดับแนวหน้า ท่องจำอัล-กุรอานในสมัยที่ท่านนบี *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* ยังมีชีวิตและท่องจำให้ท่านนบีฟัง *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* เขาจดจำความรู้ที่เต็มไปด้วยความจำเริญมาจากท่านนบี *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* มิหนำซ้ำ ยังเป็นผู้มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ[1]

ความประเสริฐส่วนหนึ่งของท่านอุบัย บิน กะอับ *ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ* ดังที่ท่านบุคอรีย์และมุสลิม ได้บันทึกไว้ จากท่านอนัส บิน มาลิก *ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ* ซึ่งได้กล่าวว่า ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* บอกกับท่านอุบัยว่า “แท้จริง อัลลอฮฺทรงมีรับสั่งให้ฉันอ่านอัล-กุรอาน ให้เจ้าฟัง” ท่านอุบัยถามว่า “อัลลอฮฺทรงเรียกชื่อฉันจริงหรือ” ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* กล่าวตอบว่า “จริง อัลลอฮฺทรงเรียกชื่อเจ้า” ท่านอนัส เล่าว่า ท่านอุบัยก็ร่ำไห้น้ำหูน้ำตาไหล

เช่นเดียวกัน ท่านลองใคร่ครวญตรงนี้ จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับความฉลาดความเข้าใจของเศาะหาบะฮ์ชื่ออุบัย *ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ* ซึ่งตอบคำถามดังกล่าวโดยไม่ต้องใช้เวลานานนับสัปดาห์หรือเดือน เพื่อพิจารณาคุณค่าของอายะฮฺและเนื้อหาสาระ แต่ทว่าท่านอุบัย *ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ* ตอบในเวลานั้นทันที หลังจากที่ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* ทบทวนคำถาม (ครั้งที่สอง) ท่านอุบัยจึงเลือกอายะฮฺที่เต็มไปด้วยความจำเริญนี่ (อายะฮฺกุรซีย์)

นั่นคือ อายะฮฺซึ่งมีบทเรียนสั้น ๆ รวมไปถึงคำอธิบายที่มีประโยชน์และคุณูปการเกี่ยวกับเรื่องเตาฮีด กินความหมายครอบคลุมถึงเตาฮีดทั้ง 3 ประเภท อายะฮฺนี้ได้รวบรวมข้อมูลว่าด้วยเรื่องเตาฮีด ซึ่งไม่ได้แสดงอยู่ในอายะฮฺอื่น ๆ

---

[1] อัษษะฮะบีย์, *ซียารฺอะอฺลัมอันนุบาลาอฺ* เล่ม 1 หน้า 390.

แต่จะกล่าวถึงในลักษณะแยกออกไปในอายะฮฺต่าง ๆ

ท่านชัยคฺอับดุรฺเราะฮฺมาน อัส-ซะอฺดีย์ *รอฮิมาฮุลลอฮ์* กล่าวว่า "แท้จริงอายะฮฺนี้ได้รวบรวมเตาฮีดอุลุฮียะฮฺ เตาฮีดรุบูบียะฮฺ รวมไปถึงเตาฮีดอัสมาอ์วัศศิฟาต เกี่ยวกับศักดานุภาพของอัลลอฮฺอันไพศาลและความรู้ของพระองค์ด้วยและอำนาจของพระองค์ ความเกรียงไกรของพระองค์ ความประเสริฐยิ่งของพระองค์ ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ความอหังการของพระองค์ รวมไปถึงความสูงสุดยิ่งของพระองค์เหนือสิ่งถูกสร้างของพระองค์ทั้งหมด อายะฮฺนี้เองอธิบายความเชื่อเกี่ยวกับบรรดาพระนามและคุณลักษณะต่าง ๆ ของพระองค์ซึ่งครอบคลุมบรรดาพระนามของอัลลอฮฺอันวิจิตรทั้งหมดและคุณลักษณะต่าง ๆ ของพระองค์ที่สมบูรณ์ไร้ที่ติ"[2]

อันที่จริง การตัดสินใจของท่านอุบัย *ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ* ที่เลือกอายะฮนี้ถือว่าฉลาดและถูกต้องแล้ว บ่งชี้ว่าเตาฮีดยิ่งใหญ่มากในหัวใจของบรรดาเศาะหาบะฮ์ เหมือนที่ท่านบุคอรีย์ ได้รายงานมาจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ *ร่อฎิยัลลอฮุอันฮา* ว่า ท่านนบี *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* ได้ส่งเศาะหาบะฮ์ท่านหนึ่งเป็นผู้นำกองทหาร เมื่อเขาเป็นอิหม่ามนำนมาซบรรดาเศาะหาบะฮ์เขาได้ปิดท้ายอายะฮฺที่อ่านด้วยซูเราะฮฺ อัล-อิคลาศ قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ เมื่อพวกเขาเดินทางกลับ แล้วเล่าเรื่องนี้ให้ท่านนบีฟัง *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* ท่านนบี *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* จึงสั่งบรรดาเศาะหาบะฮ์ไปถามเขาว่า ทำไมถึงทำเช่นนั้น? เขาตอบว่า "เพราะในซูเราะฮฺดังกล่าว มีคุณลักษณะของอัรฺ-เราะฮฺมานและฉันสบายใจที่ได้อ่านซูเราะฮฺนี้" ดังนั้น ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* สั่งเศาะหาบะฮ์ไปบอกเขาให้ทราบว่า อัลลอฮฺทรงรักเขา

เศาะหาบะฮ์ท่านนี้บอกว่า การที่เขาอ่านทบทวนซูเราะฮฺดังกล่าวและเหตุผลที่ไม่สามารถละการอ่านมันได้เพราะในซูเราะฮฺนี้มีคุณลักษณะของ *อัรฺ-เราะฮฺมาน* สิ่งนี้ชี้ให้เห็นถึงความเข้าใจที่สมบูรณ์ของบรรดาเศาะหาบะฮ์

---

[2] *ตัฟซีรฺ อัส-ซะอฺดีย์,* หน้า 110.

จำนวนหนึ่งและในหัวใจของพวกเขาเตาฮีดยิ่งใหญ่ที่สุด

ท่านชัยคุลอิสลาม อิบนุ ตัยมียะฮฺ กล่าวว่า "คุณลักษณะของอัลลอฮฺจากอายะฮฺต่าง ๆ (ของอัล-กุรอาน) แท้จริงแล้ว มีการรณรงค์ให้อ่านอายะฮฺเหล่านั้น และอัลลอฮฺทรงรักสิ่งนี้ รวมถึงทรงรักคนที่รักสิ่งนี้"[3]

ในเมื่อเตาฮีดมีสถานะที่สูงส่ง ในทำนองเดียวกัน บรรดาอายะฮฺเตาฮีดก็คือบรรดาอายะฮฺที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และซูเราะฮฺเตาฮีดคือซูเราะฮฺที่ประเสริฐสุด อายะฮฺอัล-กุรอานและซูเราะฮฺต่าง ๆ ความประเสริฐจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับเนื้อหาของมัน ไม่ได้ขึ้นอยู่กับใครคือผู้กล่าว

ท่านชัยคุลอิสลาม อิบนุ ตัยมียะฮฺ *รอฮิมาฮุลลอฮ์* ได้กล่าวว่า เป็นสิ่งที่รับรู้กันว่า ความแตกต่างของความประเสริฐแห่งอัล-กุรอานและอื่น ๆ จากพจนารถของอัลลอฮฺ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับผู้ที่กล่าวว่า "แท้จริง อัลลอฮฺทรงเอกะ" แต่ขึ้นอยู่กับนัยคำพูดของเขา สาระแห่งถ้อยคำของมัน นั่นคือ มีรายงานที่ถูกต้องจากท่านนบี *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* ว่า หนึ่งในบรรดาซูเราะฮฺ อัล-กุรอานที่ประเสริฐที่สุด (นั่นคือ) ซูเราะฮฺ อัล-ฟาติหะฮฺ และได้กล่าวว่า "แท้จริง อัลลอฮฺไม่ได้ประทานลงมาในเตารอต อินญีล เหมือนดั่งอัล-กุรอาน (ซูเราะฮฺ อัล-ฟาติหะฮฺ)..."[4] และท่านนบีกล่าวว่า หนึ่งในบรรดาอายะฮฺอัล-กุรอานที่ประเสริฐที่สุด (นั่นคือ) อายะฮฺกุรซีย์ และข้อความของหะดีษเศาะเหี๊ยะฮ์บทหนึ่งที่ท่านนบีพูดกับท่านอุบัย บิน กะอับ *ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ* ว่า "อบูมุนซิรฺเอ๋ย รู้ไหมอายะฮฺใดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในคัมภีร์ของอัลลอฮฺ (อัล-กุรอาน) ที่เจ้าจำได้?" ท่านอุบัย บิน กะอับได้กล่าวว่า...

﴿ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُ ﴾

[3] *ฟาตาวาอัลกุบรอ* เล่ม 5 หน้า 7. เรื่องนี้ขัดกันโดยสิ้นเชิงกับท่าทีของคนที่ชอบดูแคลนอายะฮฺต่าง ๆ เกี่ยวกับเตาฮีด.

[4] สุนัน อัต-ติรฺมีซีย์, หะดีษที่ 2875.

“อัลลอฮฺนั้นคือไม่มีผู้ที่ถูกเคารพสักการะใด ๆ ที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงมีชีวิต ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งหลาย”

ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* จึงตบที่อกของท่านอุบัย *ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ* และกล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ยินดีด้วยกับความรู้ที่เจ้ามี อบูมุนซิรฺเอ๋ย” ไม่มีแม้แต่อายะฮฺเดียวในอัล-กุรอาน มีสิ่งที่มีอยู่ในอายะฮฺกุรซีย์ แต่ทว่าอัลลอฮฺทรงกล่าวในตอนต้นของซูเราะฮฺ อัล-ฮะดีดและในตอนท้ายของซูเราะฮฺ อัล-ฮัชรฺ หลายอายะฮฺ ไม่ได้กล่าวถึงในอายะฮฺเดียว[5]

ท่านอิบนุ้ล ก็อยยิม *รอฮิมาฮุลลอฮ์* กล่าวไว้ว่า “เป็นสิ่งที่รับรู้กันว่า พจนารถของอัลลอฮฺซึ่งได้สรรเสริญพระองค์เองและกล่าวถึงคุณลักษณะต่าง ๆ และความเป็นหนึ่งเดียวของพระองค์ย่อมมีเกียรติกว่าพจนารถแห่งอัลลอฮฺที่วิพากษ์วิจารณ์ศัตรูของพระองค์และคุณลักษณะต่าง ๆ ของพวกเขา เพราะเหตุนี้ ซูเราะฮฺ อัล-อิคลาศ จึงมีเกียรติกว่าซูเราะฮฺ อัล-ละฮับ คุณค่าของซูเราะฮฺ อัล-อิคลาศเท่ากับหนึ่งในสามของอัล-กุรอาน และอายะฮฺกุรซีย์คืออายะฮฺที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในอัล-กุรอาน”[6]

เพราะความยิ่งใหญ่ของอายะฮฺกุรซีย์ ในซุนนะห์ (หะดีษต่าง ๆ) จึงส่งเสริมให้อ่านอายะฮฺกุรซีย์เสมอและอ่านเป็นประจำทุกวัน ซึ่งผู้ศรัทธาจะต้องรักษาและทบทวนในแต่ละวันหลาย ๆ ครั้ง

1. ในซุนนะห์ส่งเสริมให้อ่านอายะฮฺกุรซีย์ทุกครั้งที่นมาซฟัรฺฎูจบ ท่านอัน-นะซาอีย์ ได้รายงานมาจากท่านอบูอุมามะฮฺ *ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ* ว่า ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* กล่าวว่า “ผู้ใดอ่านอายะฮฺกุรซีย์ทุกครั้งที่นมาซฟัรฺฎูจบ จะไม่มีสิ่งใดขัดขวางเขาเข้าสวรรค์ได้เว้นแต่ความตาย”[7] (สิ่งกีดกันเขาเข้าสวรรค์มีเพียงความตาย เมื่อเขาตายก็จะไม่มีสิ่งกีดกันอีก)

---

[5] อิบนุ ตัยมียะฮ, *ญะวาบูอะห์ลุลอิลมีย์วัลอีมาน* หน้า 133.

[6] อิบนุล ก็อยยิม, *ซีฟาอุลอะลิล* เล่ม 2 หน้า 744.

[7] *อะมัลเยาว์วัลลัยละฮฺ,* หะดีษที่ 100, ท่านชัยคฺอัล-บานีย์ รับรองหะดีษบทนี้ว่าเป็นหะดีษที่ถูกต้องใน *เศาะเหี๊ยะฮ์ อัล-ญะเมี๊ยะอฺ,* หะดีษที่ 6464.

ท่านอิบนุ้ล ก็อยยิม *รอฮิมาฮุลลอฮ์* กล่าวไว้ว่า “ฉันได้รับรายงานมาว่าท่านชัยคฺของเราอบุล อับบาส อิบนุ ตัยมียะฮฺ *รอฮิมาฮุลลอฮ์* (ขออัลลอฮฺโปรดทรงให้วิญญาณของท่านบริสุทธิ์) กล่าวไว้ว่า “ฉันไม่เคยละทิ้งการอ่านอายะฮฺกุรซีย์ทุกครั้งที่นมาซเสร็จ”[8]

2. และส่งเสริมให้อ่านอายะฮฺกุรซีย์ตอนจะเข้านอนด้วย ผู้ใดที่อ่านอายะฮฺกุรซีย์ตอนจะล้มตัวนอนบนที่นอนของเขา เขาจะได้รับการปกป้องจากอัลลอฮฺและชัยฏอนไม่สามารถเข้าใกล้จนกว่าจะถึงตอนเช้า หลักฐานจากหะดีษ ซึ่งบันทึกโดยท่านบุคอรีย์ โดยรายงานมาจากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ *ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ* ซึ่งเล่าว่า “ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* มอบหน้าที่ให้ฉันดูแลซะกาตเราะมาฎอน (ซะกาตฟิฏเราะฮ์) ทันใดนั้นเองมีคนมาขโมยอาหารไป ฉันจึงจับกุมตัวมาพลางกล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ฉันจะส่งตัวเจ้าไปให้ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม”* เขากล่าวว่า “อันที่จริงฉันยากจนและมีลูกหลายคนที่ต้องดูแล รวมทั้งหิวมาก” ท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์กล่าวว่า ฉันจึงปล่อยตัวเขาไป หลังช่วงเช้าของวันท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* จึงถามว่า “อบูฮุร็อยเราะฮ์เอ๋ย เมื่อคืนเกิดอะไรขึ้นกับเชลยของเจ้า” ฉันตอบว่า “โอ้ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ เขาบอกว่าหิวและมีลูกหลายคนที่ต้องดูแล ฉันรู้สึกเมตตาจึงปล่อยตัวไป”

ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* กล่าวว่า “แท้จริง เขาโกหก เขาจะกลับมาอีกแน่นอน” ฉันทราบว่าเขาจะกลับมา ดังที่ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* ได้กล่าวไว้ หลังจากนั้น เขาก็กลับมาขโมยอาหาร (อีกครั้ง) ฉันจึงจับกุมตัวมาพลางกล่าวว่า “ฉันจะส่งตัวเจ้าไปให้ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม”* เขากล่าวว่า “ปล่อยฉันไปเทอญ แท้จริง ฉันยากจนและมีลูกหลายคนที่ต้องดูแลและฉันจะไม่กลับมาอีก” ท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์กล่าวว่า ฉันรู้สึกเมตตาเขาจึงปล่อยตัวไป รุ่งเช้าของวันท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัล*

[8] *ซาดุ้ลมะอาด,* เล่ม 1 หน้า 304.

ลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม จึงถามอีกครั้งว่า “อบูฮุร็อยเราะฮ์เอ๋ย เกิดอะไรขึ้นกับเชลยของเจ้า” ฉันตอบว่า “โอ้ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ เขาบอกว่าหิวและมีลูกหลายคนที่ต้องดูแล (อีกครั้ง) ฉันรู้สึกเมตตาเขาจึงปล่อยตัวไป”

ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* กล่าวว่า “แท้จริง เขาโกหก เขาจะกลับมาอีกแน่นอน” เข้าสู่วันที่สามฉันจึงสอดแนมเขา ปรากฏว่าเขาก็กลับมาขโมยอาหาร (อีกครั้ง) ฉันจึงจับกุมตัวมาพลางกล่าวว่า “ฉันจะส่งตัวเจ้าไปให้ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* นี่ครั้งสุดท้ายแล้วนะ เจ้าสารภาพมาสามครั้งแล้วว่าจะไม่กลับมาอีก สุดท้ายเจ้าก็กลับมาอีก” เขากล่าวว่า “ปล่อยตัวฉันเถิดนะ แล้วฉันจะสอนประโยคหนึ่งซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อเจ้า” ท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ กล่าวว่า “ประโยคอะไร?” เขากล่าวว่า “เมื่อจะล้มตัวบนที่นอน จงอ่าน *อายะฮฺ กุรซีย์* ให้จบ เพราะมะลาอิกะฮฺจากอัลลอฮฺจะปกป้องเจ้าและชัยฏอนไม่สามารถเข้าใกล้เจ้าได้จนถึงตอนเช้า” ท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ ได้กล่าวว่า ฉันจึงปล่อยเขาไป รุ่งเช้าของวัน ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* จึงถามว่า “นี่อบูฮุร็อยเราะฮ์ เมื่อคืนเกิดอะไรขึ้นกับเชลยของเจ้า” ฉันตอบว่า “โอ้ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ เขาสารภาพ แล้วสอนประโยคหนึ่งให้แก่ฉันซึ่งอัลลอฮฺจะให้เป็นประโยชน์แก่ฉันหากว่าได้อ่านมัน ฉันจึงปล่อยตัวเขาไป”

ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* กล่าวว่า “ประโยคอะไรหรือ?” เขาบอกกับฉันว่า “เมื่อจะล้มตัวบนที่นอน จงอ่าน *อายะฮฺ กุรซีย์* ให้จบ เพราะมะลาอิกะฮฺจากอัลลอฮฺจะปกป้องเจ้าและชัยฏอนไม่สามารถเข้าใกล้เจ้าได้จนถึงตอนเช้า” (ผู้รายงานหะดีษท่านหนึ่งกล่าวว่า) บรรดาเศาะหาบะห์คือ ผู้ที่มีศรัทธาอย่างแรงกล้าในการทำความดี หลังจากนั้น ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* ได้กล่าวว่า “เขาพูดความจริง ถึงแม้ว่าจะเป็นจอมโกหกก็ตาม อบูฮุร็อยเราะฮ์เอ๋ย! แล้วรู้ไหมใครคือคนที่พูดอยู่กับเจ้าตลอดสามคืนที่ผ่านมา?” ท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ตอบว่า “ไม่ทราบขอรับ” ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิ*

วะซัลลัม กล่าวว่า “นั่นคือ ชัยฏอน”[9]

3. สนับสนุนให้อ่านอายะฮฺกุรซีย์ทั้งยามเช้าและยามเย็น มีรายงานจากท่านอุบัย บิน กะอับ *ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ* ว่า อินทผลัมที่อยู่ในถุงพร่องไปจากเดิม ท่านเลยจับตาดูทั้งคืน (จับขโมย) จู่ ๆ สัตว์ตัวหนึ่งเท่าเด็กวัยรุ่นก็โผล่มา (ญินในรูปสัตว์) พลางให้สลาม ท่านก็ตอบรับสลาม ท่านอุบัยได้ถามว่า “เอ็งเป็นใครญินหรือมนุษย์?” มันได้กล่าวตอบว่า “มิใช่มนุษย์แต่เป็นญิน” ท่านอุบัยกล่าวว่า “โชว์มือให้ฉันดูหน่อยซิ” มันได้ยื่นมือให้ท่านอุบัยดูปรากฏว่ามือของมันคล้ายกับมือของสุนัขและมีขนคล้ายกับขนของสุนัข ท่านอุบัยกล่าวต่อไปว่า “รูปร่างของญินเป็นเช่นนี้หรือ?” ญินได้ตอบว่า “แท้จริง ท่านทราบดีว่าในโลกของญินมีญินที่มีรูปร่างใหญ่กว่าฉันอยู่” ท่านอุบัยถามว่า “แล้วมาที่นี่ทำไม” ญินตอบว่า “มีข่าวว่าท่านชอบให้ทาน เราจึงมาเพื่อรับอาหารส่วนหนึ่งจากท่าน” ท่านอุบัยถามว่า “สิ่งใดจะปกป้องคุ้มครองเราให้พ้นจากพวกเอ็ง” ญินได้ตอบว่า “อายะฮฺที่อยู่ในซูเราะฮฺ อัล-บะเกาะเราะฮฺ (*อายะฮฺ กุรซีย์*) ผู้ใดที่อ่านอายะฮฺนี้ในยามเย็นเขาจะได้รับความคุ้มครองให้พ้นไปจากเราจนถึงตอนเช้า ผู้ใดที่อ่านอายะฮฺนี้ในยามเช้าเขาจะได้รับความคุ้มครองให้พ้นไปจากเราถึงตอนเย็น” วันรุ่งขึ้น ท่านอุบัยไปหาท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* แล้วเล่าเหตุการณ์ดังกล่าวให้ฟัง ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ จึงกล่าวว่า “ชัยฏอนนั่นพูดจริง” (บันทึกโดย ท่านอัน-นะซาอีย์และท่านอัฏ-ฏ็อบรอนีย์)[10]

เรื่องนี้และเรื่องที่แล้วชี้ว่าอายะฮฺนี้มีผลใหญ่หลวงนักต่อการปกป้องบ่าวและขับไล่ชัยฏอน ตลอดจนทำให้พวกเขาออกห่างจากสถานที่ดังกล่าวและปกป้องคุ้มครองจากการถูกหลอกและความชั่ว ขณะที่อายะฮฺกุรซีย์ถูกอ่านใส่ชัยฏอน (คาถาอาคมหรือเวทมนตร์ของมัน) ก็จะถูกทำลาย เหมือนดังที่ท่านชัยคุลอิสลาม อิบนุ ตัยมียะฮฺ กล่าวไว้ในตำราของท่านหลายเล่ม

ท่านชัยคุลอิสลาม อิบนุ ตัยมียะฮฺ กล่าวไว้ในหนังสือ *อัล-ฟุรกอน* ว่า

---

[9] *เศาะเหี๊ยะห์ อัล-บุคอรีย์,* หะดีษที่ 2311.

[10] ท่านอัล-อัลบานีย์ รับรองหะดีษบทนี้ว่า เศาะเหี๊ยะห์ ใน *เศาะเหี๊ยะห์ อัต-ตัรฺฆีบ* เล่ม 1 หน้า 418.

“ถ้าอายะฮฺกุรซีย์ถูกอ่านอย่างถูกต้อง สิ่งนี้ (ไสยศาสตร์) ก็จะถูกทำลาย เพราะแท้จริง เตาฮีดมีพลังในการขับไล่ชัยฏอน” ท่านกล่าวต่อไปว่า “เมื่อคนคนหนึ่งอ่าน (อายะฮฺกุรซีย์) เวลาถูกชัยฏอนทำร้าย (ทำไสยศาสตร์) มันก็จะถูกทำลาย”

ท่านชัยคุลอิสลาม อิบนุ ตัยมียะฮฺ กล่าวไว้ในหนังสือ *กออิดะห์ญะลีละฮฺ ฟิตตะวาซุลวัลวะซีละห์* ว่า “(จง) อ่านอายะฮฺกุรซีย์โดยศรัทธามั่น หลังจากนั้นมัน (ไสยศาสตร์) จะหายไปหรือจมลงไปในแผ่นดิน”[11]

ท่านกล่าวต่อไปว่า “บรรดาผู้ที่มีเจตนารมณ์บริสุทธิ์และมีศรัทธามั่น ชัยฏอนย่อมไม่มีพลังเหนือพวกเขาได้ ด้วยเหตุนี้ ชัยฏอนจึงวิ่งหนีจากบ้านที่ข้างในอ่านซูเราะฮฺ อัล-บะเกาะเราะฮฺ และพวกมันวิ่งหนีจากอายะฮฺกุรซีย์และอายะฮฺสุดท้ายของซูเราะฮฺ อัล-บะเกาะเราะฮฺและอื่น ๆ จากคัมภีร์อัล-กุรอาน ทั้งนี้ในหมู่ญินมีการส่งข่าวต่าง ๆ ที่กำลังจะเกิดขึ้นแก่บรรดาหมอผีและอื่น ๆ เกี่ยวกับข่าวคราวแห่งฟากฟ้าที่พวกมันขโมย แอบฟังมา ในอดีตนั้นพวกหมอผีมีจำนวนมากในแผ่นดินอฺรับ ครั้นอิทธิพลของเตาฮีดขจรขจายไปทั่ว พวกชัยฏอนจึงหนีเตลิดและเหลือน้อยหรือหมดสิ้น ต่อมามันไปโผล่ยังพื้นที่ต่าง ๆ ซึ่งห่างไกลจากอิทธิพลของเตาฮีด”[12]

ท่านกล่าวอีกว่า “อำนาจต่าง ๆ ของชัยฏอนจะถูกทำลายทิ้งและอ่อนแอ เมื่อกล่าวพระนามของอัลลอฮฺและมอบความเป็นหนึ่งแก่พระองค์ รวมไปถึงการอ่านอัล-กุรอาน โดยเฉพาะอายะฮฺกุรซีย์ แท้จริง อายะฮฺกุรซีย์จะสามารถทำลายอิทธิพลหรืออำนาจต่าง ๆ ของชัยฏอนได้ทั้งหมด”[13]

ในซุนนะห์ (หะดีษต่าง ๆ) จำนวนมากสนับสนุนให้อ่านอายะฮฺกุรซีย์ บ่งชี้ว่าผู้ศรัทธาต้องการอายะฮฺนี้มาก รวมถึงเนื้อหาในอายะฮฺที่พูดถึงเตาฮีดและการยกย่องสรรเสริญ ซึ่งเป็นไปไม่ได้เลยที่ความเท็จจะมีพื้นที่ให้ยืนต่อหน้า

---

[11] *กออิดะห์ญะลีละฮฺ,* หน้า 28.

[12] *อันนุบุวาต,* เล่ม 1 หน้า 280.

[13] *อันนุบุวาต,* เล่ม 1 หน้า 283.

พวกเขา แต่ทว่าเขาจะทำลายความเท็จ สั่นสะเทือนมันจนกระจุยกระจาย ตลอดจนกำจัดเศษที่เหลือและร่องรอยต่าง ๆ ของมัน

จากตัวบทหลักฐานต่าง ๆ ที่กล่าวมา ชี้ว่ามีการสนับสนุนให้ผู้ศรัทธาอ่านอายะฮฺกุรซีย์วันละ 8 ครั้ง 2 ครั้ง ในตอนเช้าและเย็น 1 ครั้ง เมื่อถึงเวลาเข้านอน 5 ครั้ง หลังนมาซฟัรฺฎู

เมื่อผู้ศรัทธาอ่านทวนอายะฮฺกุรซีย์ ตลอดจนทำความเข้าใจความหมายของมัน รวมไปถึงทำการใคร่ครวญความหมายและจุดหมายที่คาดหวังไว้ เตาฮีดจะเป็นใหญ่ในหัวใจของเขาอย่างแน่นอน ตลอดจนรากแห่งเตาฮีดในตัวเขาจะยิ่งมั่นคงและจะผูกมัดอย่างแน่นหนาในจิตใจของเขา จนกระทั่งเขาจะยึดมั่นด้วยสายเชือกที่มั่นคงที่จะไม่มีวันขาด ดังคำอธิบายของอายะฮฺถัดไปต่อจากอายะฮฺกุรซีย์

ไม่มีการอ่านโดยปราศจากการศึกษาความหมายต่าง ๆ ของอายะฮฺ ไม่มีการอ่านโดยปราศจากการใคร่ครวญทางนำต่าง ๆ ด้วย (ในอายะฮฺกุรซีย์) อัลลอฮฺตรัส (เพื่อทำความเข้าใจ) อัล-กุรอานโดยรวม ๆ ว่า

﴿أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلْقُرْءَانَۚ ﴾ (٨٢)

“พวกเขาไม่พิจารณาดูอัล-กุรอานบ้างหรือ” (อัน-นิซาอฺ : 82)

ยิ่งไปกว่านั้น อายะฮฺที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและประเสริฐโดยสิ้นเชิง นั่นคือ อายะฮฺกุรซีย์ ถ้าถูกอ่านโดยปราศจากการใคร่ครวญ อำนาจของมันจะอ่อนลงไปและจะมีประโยชน์เพียงเล็กน้อย ดังคำพูดของท่านชัยคุลอิสลามที่ว่า “ถ้าอายะฮฺกุรซีย์ถูกอ่านอย่างถูกต้อง (ศรัทธามั่น)” ท่าน (อิบนุ ตัยมียะฮฺ) กล่าวเช่นนี้ไว้หลายครั้ง เพื่อชี้ประเด็นว่าการอ่านอย่างเดียวยังไม่พอเพื่อไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ อีกทั้งจะแตกต่างกันมากระหว่างคนที่อ่านด้วยหัวใจที่เพิกเฉยกับคนที่อ่านโดยใคร่ครวญความหมายต่าง ๆ ที่ยิ่งใหญ่ ทางนำต่าง ๆ ที่เต็มไปด้วยความจำเริญบนเตาฮีดและความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ แน่นอน หัวใจของเขาจะเต็มไปด้วยเตาฮีด

และใจของเขาจะเต็มไปด้วยความศรัทธา ตลอดจนเต็มไปด้วยการยกย่องสรรเสริญ (ต่ออัลลอฮฺ)

การอ่านทวนอายะฮฺกุรซีย์เป็นกิจวัตรสม่ำเสมอ ทั้งยังใคร่ครวญจะเกิดประโยชน์มากมาย ประชาชนส่วนใหญ่เพิกเฉยเรื่องนี้มาก นั่นคือการศึกษาด้านเตาฮีดและท่องจำ พอมีพื้นฐาน ให้สนามแห่งเตาฮีดเปิดกว้างอยู่ในหัวใจ นี่ช่างต่างจากผู้ที่ให้ความสำคัญน้อยในการเรียนด้านนี้และไปเชื่อว่าเรียนประเดี๋ยวพอ ไม่ต้องจริงจังต่อเนื่อง

แท้จริง อายะฮฺอันทรงเกียรติ มีความจำเริญนี้ ร้อยเรียงจากสิบประโยคในอายะฮฺนี้ได้กล่าวถึงเรื่องเตาฮีด (การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ) ความมีเกียรติของพระองค์ ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ อธิบายเกี่ยวกับการให้ความเป็นหนึ่งแก่พระองค์ด้วยความสมบูรณ์และความยิ่งใหญ่ทั้งปวง ยืนยันแก่ผู้ที่อ่านอายะฮฺนี้จะได้รับการปกป้องและคุ้มครอง (จากอัลลอฮฺ) ในอายะฮฺนี้ มีพระนามอยู่ 5 พระนาม อันเป็นส่วนหนึ่งในพระนามต่าง ๆ ของอัลลอฮฺอันวิจิตร ในอายะฮฺนี้มีคุณลักษณะมากกว่า 20 คุณลักษณะอันเป็นส่วนหนึ่งในคุณลักษณะต่าง ๆ ของอัลลอฮฺอันทรงเกียรติ

อายะฮฺนี้ เริ่มต้นด้วยการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺใน *ซีฟัต อุลุฮียะฮฺ* (ไม่มีพระผู้ที่คู่ควรถูกไหว้วอนอื่นจากอัลลอฮฺ) รวมถึงสิ่งที่ถูกเคารพสักการะไหว้วอนอื่นจากพระองค์ล้วนเป็นเท็จทั้งหมด หลังจากนั้น ได้กล่าวถึง *ซีฟัต อัล-หะยาต* (มีชีวิต) ที่สมบูรณ์แบบ (ตลอดไป) ซึ่งจะไม่มีวันดับสูญ หลังจากนั้น ได้กล่าวถึง *ซีฟัต อัล-ก๊อยยูม* (ผู้ทรงบริหารจัดการสิ่งที่พระองค์สร้างขึ้น) นั่นคือ ผู้ทรงดำรงอยู่ด้วยพระองค์เองและดูแลสิ่งที่พระองค์สร้างขึ้น

หลังจากนั้น อัลลอฮฺทรงกล่าวว่า พระองค์ทรงบริสุทธิ์จากทุกคุณลักษณะที่บกพร่อง เช่น ง่วงนอนและนอนหลับ ทั้งยังกล่าวถึงศักดานุภาพของพระองค์ซึ่งทุกสิ่งไม่ว่าจะอยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดินคือบ่าวของพระองค์ พวกเขาทั้งหมดอยู่ภายใต้พระประสงค์และอำนาจของพระองค์

อายะฮฺนี้ ได้กล่าวถึงส่วนหนึ่งจากเครื่องหมายแห่งความยิ่งใหญ่ของ

พระองค์ นั่นคือ ไม่มีผู้ใดจากสิ่งถูกสร้างของพระองค์ชะฟาอะห์ (ให้การช่วยเหลือแก่ผู้อื่น) เว้นแต่พระองค์จะทรงอนุมัติ

อายะฮฺนี้ ได้ยืนยันคุณลักษณะแห่งความรอบรู้ของอัลลอฮฺ แท้จริงความรู้ของอัลลอฮฺครอบคลุมทุกอย่างที่มี อัลลอฮฺทรงรู้สิ่งที่เกิดขึ้นแล้วและสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น สิ่งที่ยังไม่ได้เกิด แล้วถ้าเกิดมันเกิดขึ้นอย่างไร

ในอายะฮฺนี้ มีการอธิบายเกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ โดยกล่าวถึงความยิ่งใหญ่ของหนึ่งในสิ่งถูกสร้างของพระองค์ (กุรซีย์) เมื่อกุรซีย์ซึ่งนับเป็นหนึ่งในสิ่งถูกสร้างของพระองค์ ซึ่งความกว้างของมันครอบคลุมทั้งชั้นฟ้าและแผ่นดิน แล้วนับประสาอะไรกับพระผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงเกียรติยิ่ง พระผู้อภิบาล ผู้ทรงยิ่งใหญ่

อายะฮฺนี้ ยังได้กล่าวถึงพลานุภาพของอัลลอฮฺด้วย หนึ่งในพลานุภาพของอัลลอฮฺก็คือ พระองค์ไม่ได้เหนื่อยยากเลย (ในการบริหารจักรวาลนี้) หมายความว่า การพิทักษ์ชั้นฟ้าและแผ่นดินไม่ได้ทำให้พระองค์เหนื่อยยากเลย (รวมถึงทุกสิ่งที่อยู่ในนั้น)

หลังจากนั้น อายะฮฺนี้ได้ส่งท้ายด้วยพระนามของอัลลอฮฺทั้งสองที่ยิ่งใหญ่ นั่นคือ *อัล-อะลีย์* และ *อัล-อะซีม* **(اَلْعَلِيُّ اَلْعَظِيْمُ)** ในพระนามทั้งสองได้ยืนยันคุณลักษณะซาต (พระผู้อภิบาล) อัลลอฮฺอันสูงส่งยิ่ง รวมไปถึงกำหนดการและอำนาจของพระองค์ ทั้งยังยืนยันคุณลักษณะความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺด้วย โดยศรัทธาว่า ความหมายของความยิ่งใหญ่และความเกรียงไกรทั้งหมดเป็นของอัลลอฮฺ ไม่มีผู้ใด (ในทุกกรณี) มีความยิ่งใหญ่ เกรียงไกรและเกียรติอื่นจากพระองค์

นี่คือภาพรวมย่อ ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาอายะฮฺกุรซีย์ อายะฮฺที่ทรงเกียรติที่สุด ในอายะฮฺกุรซีย์มีความหมายต่าง ๆ ที่ทรงเกียรติและทางนำต่าง ๆ ตลอดจนหลักศรัทธา แสดงให้เห็นความยิ่งใหญ่และเกียรติยศของอายะฮฺกุรซีย์

ท่านชัยคฺอับดุรฺเราะฮฺมาน อัส-ซะอฺดีย์ *รอฮิมาฮุลลอฮ์* กล่าวไว้ในหนังสือตัฟซีรฺของท่านว่า “อายะฮฺอันทรงเกียรตินี้คืออายะฮฺที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจากอายะฮฺ

ทั้งหลายของอัล-กุรอาน รวมถึงมีเกียรติที่สุดและสำคัญที่สุด เพราะสิ่งที่อยู่ในอายะฮฺกุรซีย์คือสิ่งที่ยิ่งใหญ่และคุณลักษณะต่าง ๆ ของอัลลอฮฺอันทรงเกียรติ ด้วยเหตุนี้ จึงมีหะดีษมากมายสนับสนุนให้อ่านอายะฮฺกุรซีย์เป็นประจำทุกเวลา ทั้งยามเช้าและยามเย็น เมื่อจะเข้านอนและทุกครั้งที่นมาซฟัรฺฎูจบ

อัลลอฮฺทรงกล่าวถึงพระองค์เองว่า (لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ) *"ไม่มีผู้ที่ถูกเคารพสักการะใด ๆ ที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์เท่านั้น"* แปลว่า ไม่มีพระผู้ที่คู่ควรถูกกราบไหว้อื่นนอกจากพระองค์ พระองค์คือผู้ที่ถูกกราบไหว้ที่แท้จริง การอิบาดะห์ (พิธีกรรมศาสนา) การภักดี การสักการะไหว้วอนทุกรูปแบบเป็นของพระองค์เท่านั้น เพราะความสมบูรณ์แบบของพระองค์และความสมบูรณ์แบบของคุณลักษณะต่าง ๆ ของพระองค์ ตลอดจนความโปรดปรานทั้งหลายของพระองค์ที่ยิ่งใหญ่ มนุษย์ควรที่จะเป็นบ่าวของพระผู้อภิบาลของเขาเท่านั้น ปฏิบัติตามในสิ่งที่พระองค์สั่งใช้สั่งห้าม ทุกสิ่ง (ที่ถูกกราบไหว้ภักดี) อื่นนอกจากอัลลอฮฺล้วนเป็นเท็จ ดังนั้น การอิบาดะห์สิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺย่อมเป็นเท็จทั้งสิ้น เพราะทุกสิ่งเว้นแต่อัลลอฮฺล้วนเป็นสิ่งถูกสร้างของพระองค์ ซึ่งมีจุดบกพร่อง รวมทั้งมีความขัดสนในทุกด้าน เพราะฉะนั้น พวกเขาจึงไม่คู่ควรถูกสักการะไหว้วอนทุกรูปแบบแม้เพียงเล็กน้อย

ข้อความตัดตอนจากถ้อยดำรัสของอัลลอฮฺ (ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ) *"อัล-ฮัยยุ, อัล-ก๊อยยูม"* นี้ ทั้งสองคือพระนามของอัลลอฮฺอันทรงเกียรติซึ่งจะสะท้อนให้เห็นบรรดาพระนามของอัลลอฮฺอันวิจิตรอื่น ๆ ไม่ว่าจะด้านความสัมพันธ์หรือองค์ประกอบข้างในนั้น

"อัล-ฮัยยุ" (ٱلۡحَيُّ) แปลว่า ผู้ทรงนิรันดร สมบูรณ์ (มีชีวิตตลอดกาล) มีคุณลักษณะแห่งอาตมัน (ซาต) นั่นคือ ทรงได้ยิน ทรงเห็น ทรงรอบรู้ รวมไปถึงทรงอานุภาพและอื่น ๆ

"อัล-ก๊อยยูม" (ٱلۡقَيُّومُ) แปลว่า ผู้ทรงดำรงอยู่ด้วยพระองค์เอง ทั้งยังทรงบริหารจัดการอื่นจากพระองค์ (สิ่งถูกสร้างของพระองค์) จัดเข้าอยู่ในความหมาย

ของคุณลักษณะแห่งการกระทำทั้งหมด ซึ่งเป็นขององค์อภิบาลแห่งสากลโลกด้วยพระประสงค์ของพระองค์ อย่างเช่น *อิสติวาอฺ* (ทรงอยู่เหนือบัลลังก์) *นุซูล* (เสด็จลงมาสู่ฟากฟ้าโลกนี้) *อัล-กาลาม* (พจนารถ) *อัล-เก๊า* (ทรงดำรัส) *อัล-ค็อล* (ทรงสร้าง) *อัรฺ-ร็อซซาก* (ทรงประทานปัจจัยยังชีพ) *อัล-อิมาตะฮฺ* (ให้ตาย) *อัล-เอียะหฺยาอฺ* (ให้เป็น) รวมถึงคุณลักษณะอื่น ๆ ทั้งหมดจัดเข้าอยู่ในคุณลักษณะ *อัล-ก๊อยยูม* จากธรรมบทนี้ นักวิชาการบางท่านเห็นว่า *อัล-ก๊อยยูม* คือพระนามของอัลลอฮฺที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ซึ่งผู้ใดขอด้วยพระนามข้างต้น (ยา-ฮัยยุ, ยา-ก๊อยยูม) ก็จะถูกตอบรับ (คำขอนั้น) และหากถูกขอด้วยพระนามข้างต้น อัลลอฮฺก็จะประทานให้ (สิ่งที่ขอนั้น) หนึ่งในความสมบูรณ์แบบของคุณลักษณะ *ก๊อยยูมียะฮฺ* ของพระองค์ นั่นคือ อัลลอฮฺไม่เคยง่วงนอนและไม่นอนหลับด้วย

ข้อความตัดตอนจากถ้อยดำรัสของอัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา*

﴿لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ﴾

“สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นของพระองค์”

หมายถึง พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจปกครอง ผู้มีกรรมสิทธิ์ พระองค์เป็นผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพ ผู้ทรงบริหารจัดการ (โดยสิ้นเชิง) และอื่นจากพระองค์คือสิ่งที่พระองค์สร้างขึ้น ผู้ที่ได้รับปัจจัยยังชีพ ตลอดจนการบริหารจัดการโดยที่เขาไม่มีสิทธิ์ครอบครองใด ๆ แม้เพียงเล็กน้อยไม่ว่าจะในชั้นฟ้า (มีมลาอิกะฮฺ สวรรค์) และในแผ่นดิน (สิ่งถูกสร้าง มีชีวิต ไม่มีชีวิต) เพื่อตัวเองหรือผู้อื่น เพราะฉะนั้น อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ﴾

“ใครเล่าคือผู้ที่จะขอความช่วยเหลือให้แก่ผู้อื่น ณ ที่พระองค์ได้นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น”

หมายถึง ไม่มีใครให้ความช่วยเหลือ (ชะฟาอะฮ์) ณ พระองค์โดยปราศจากการอนุมัติจากพระองค์ การช่วยเหลือทั้งหมดเป็นของอัลลอฮฺ (แต่เพียงผู้เดียว) แต่เมื่อไรอัลลอฮฺเมตตาคนใดจากปวงบ่าวของพระองค์ อัลลอฮฺจะอนุมัติผู้ที่ได้รับเกียรติจากปวงบ่าวของพระองค์เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ได้รับเมตตาจากพระองค์ ผู้ช่วยเหลือไม่อาจให้ความช่วยเหลือโดยตรงได้ก่อนการอนุมัติจากอัลลอฮฺ

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ ﴾

“พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของพวกเขา”

หมายถึง ทรงรู้ทุกกิจการที่ผ่านไปแล้ว

﴿ وَمَا خَلۡفَهُمۡ ﴾

“และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของพวกเขา”

หมายถึง อัลลอฮฺทรงรู้ (ทุกสิ่ง) ที่จะเกิดขึ้น ความรู้ของอัลลอฮฺครอบคลุมรายละเอียดของทุกเรื่อง (ที่ผ่านไปแล้วหรือที่จะเกิดขึ้น) เริ่มต้นและสิ้นสุดแล้ว สิ่งที่ประจักษ์และที่ซ่อนเร้น สิ่งที่ลี้ลับและปรากฏชัด มนุษย์ไม่มีสิทธิ์ครอบครองเรื่องใด ๆ แม้เพียงเล็กน้อยและไม่มีความรู้ใดด้วยนอกจากที่อัลลอฮฺทรงสอนแก่พวกเขาอย่างจำกัด ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ ﴾

“และพวกเขาจะไม่ล้อมสิ่งใดจากความรู้ของพระองค์ไว้ได้ (พวกเขาไม่มีความรู้ของพระองค์แม้เพียงเล็กน้อย-ผู้แปล) นอกจากสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์

เท่านั้น เก้าอี้ (กุรซีย์-ผู้แปล) พระองค์นั้นกว้างขวางทั่วชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน”

นี่แสดงให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺที่สมบูรณ์และอำนาจของพระองค์ที่กว้างใหญ่ เมื่อขนาดของกุรซีย์กว้างใหญ่ไพศาลกว่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน ชั้นฟ้าและแผ่นดินที่กว้างใหญ่ ตลอดจนสิ่งที่อยู่ในนั้น (ในขณะที่) กุรซีย์ไม่ใช่สิ่งถูกสร้างของพระองค์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แต่ทว่ามีสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่ากุรซีย์ นั่นคือ *อัล-อะรัช* ไม่มีใครทราบขนาดของมันนอกจากอัลลอฮฺ เพียงใช้สมองวิเคราะห์ถึงความยิ่งใหญ่ของสิ่งที่พระองค์สร้างขึ้นปัญญาก็เข้าไม่ถึงแล้ว นับประสาอะไรกับความยิ่งใหญ่ของพระผู้สร้างและผู้บังเกิดมันซึ่งทรงเก็บรักษาวิทยปัญญาและความลับไว้มากมาย ผู้ทรงปกป้องชั้นฟ้าและแผ่นดินเพื่อจะได้ไม่ตกลงมาโดยไม่ทรงเหน็ดเหนื่อย เพราะฉะนั้น อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ทรงกล่าวว่า

﴿ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ ﴾

“และการรักษามันทั้งสองก็ไม่เป็นภาระหนักแก่พระองค์”

อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ﴾

“และพระองค์นั้นคือผู้ทรงสูงส่ง”

ด้วยอาตมันของพระองค์เหนือ *อะรัช* พระองค์สูงส่งยิ่งด้วยอำนาจของพระองค์ต่อสิ่งถูกสร้างของพระองค์ทั้งหมด พระองค์สูงส่งยิ่งด้วยเดชานุภาพของพระองค์ เพราะคุณลักษณะต่าง ๆ ของพระองค์ที่สมบูรณ์แบบ

อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ٱلۡعَظِيمُ﴾

"ผู้ทรงยิ่งใหญ่"

ความเย่อหยิ่งของพวกกษัตริย์ที่อวดดีจะน่าสังเวชต่อหน้าความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ดั้งจมูกของพวกกษัตริย์ที่มีอำนาจจะเล็กจิ๋วเมื่ออยู่ข้าง ๆ ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ มหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮฺผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงอหังการโดยสิ้นเชิง รวมไปถึงทรงพิชิตและชนะทุกสิ่ง"[14]

ท่านอิบนุ กะซีรฺ กล่าวไว้ในหนังสือตัฟซีรฺของท่านว่า "อายะฮฺนี้ประกอบด้วยสิบวรรคตอน..." หลังจากนั้น ท่านก็เริ่มกล่าวอรรถาธิบายความหมายของอายะฮฺ จะดีมากหากได้อ่าน รวมทั้งอ่านหนังสือตัฟซีรฺฉบับอื่น ๆ เพื่อทำความเข้าใจความหมายของอายะฮฺอันจำเริญนี้ ตลอดจนเนื้อหาสาระของมันที่ประเสริฐยิ่ง

ตั้งแต่ตรงนี้เป็นต้นไป จะกล่าวอธิบายเกี่ยวกับหลักฐานต่าง ๆ ของการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺและหลักฐานที่ยิ่งใหญ่ผ่านทางนำต่าง ๆ ของอายะฮฺอันจำเริญนี้ ซึ่งเป็นอายะฮฺอันทรงเกียรติจากบรรดาอายะฮฺอัล-กุรอานอันบริสุทธิ์ เพื่อชี้แจ้งอธิบายเกี่ยวกับหลักฐานต่าง ๆ ของการให้ความเป็นหนึ่งแก่อัลลอฮฺ อายะฮฺอันจำเริญนี้ เริ่มต้นด้วยประโยคเตาฮีดอันนิรันดร์

﴿ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ﴾

"อัลลอฮฺนั้นคือไม่มีผู้ที่ถูกเคารพสักการะใด ๆ ที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์เท่านั้น"

นี่คือประโยคที่ยิ่งใหญ่ คือประโยคที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ด้วยประโยคนี่เองชั้นฟ้าและแผ่นดินจึงถูกสร้างขึ้น เพราะประโยคนี่เองสิ่งถูกสร้างของพระองค์ทั้งหมด

---

[14] *ตัฟซีรฺ อัส-ซะอฺดีย์ หน้า* 110.

จึงบังเกิดขึ้น ด้วยประโยคนี่เองอัลลอฮฺจึงส่งบรรดารอซู้ลและประทานคัมภีร์บริสุทธิ์ต่าง ๆ ลงมา เพราะประโยคนี่เองจึงมีการชั่งบุญชั่งบาป (การงาน) สร้างสวรรค์และนรก ด้วยประโยคนี่เองจึงแบ่งแยกบรรดาสิ่งถูกสร้างของพระองค์เป็นผู้ศรัทธาและผู้ปฏิเสธศรัทธา กิบลัตและศาสนา เตาฮีดเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺเหนือมนุษยชาติทั้งหมด เตาฮีดคือประโยคของอิสลามและกุญแจแห่งสวนสวรรค์อันบรมสุข เตาฮีดคือประโยคแห่งการยำเกรงและยึดสิ่งที่มั่นคง เตาฮีดคือประโยคที่บริสุทธิ์ คำปฏิญาณตน รวมถึงการเรียกร้องผู้คนไปสู่ศาสนาแห่งสัจธรรมและบริสุทธิ์จากการตั้งภาคี เตาฮีดคือความโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่และการประทานให้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

ท่านซุฟยาน บิน อุยัยนะห์ กล่าวว่า “ไม่มีความโปรดปรานใดที่อัลลอฮฺประทานให้แก่บ่าวจะยิ่งใหญ่ไปกว่าประโยค **(لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ)** ”[15]

มนุษย์คนแรกและคนสุดท้ายจะถูกถามเกี่ยวกับประโยคเตาฮีดข้างต้นในวันกิยามะฮฺ ผู้เป็นบ่าวไม่มีทางก้าวเดินต่อหน้าอัลลอฮฺได้จนกว่าจะถูกถาม 2 ข้อต่อไปนี้ “สูเจ้ากราบไหว้สิ่งใด? และสูเจ้าตอบรับการเรียกร้องไปสู่ศาสนาของบรรดารอซู้ลอย่างไร?”

คำตอบต่อคำถามแรกคือ **(لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ)** *“ไม่มีพระผู้ที่คู่ควรถูกกราบไหว้อื่นนอกจากอัลลอฮฺ”* ด้วยความรู้ (การศรัทธา) ยอมรับ (ด้วยวาจาและจิตใจ) และการกระทำ (ด้วยร่างกาย)

และคำตอบต่อคำถามที่สองคือ **(وأن محمداً رسول الله)** *“แท้จริง มุหัมมัดนั้นคือศาสนทูตของอัลลอฮฺ”* ด้วยความรู้ (การศรัทธา) ยอมรับ (ด้วยวาจาและจิตใจ) รวมไปถึงจำนนและเคารพเชื่อฟัง

ความประเสริฐของประโยคเตาฮีดและลำดับความสำคัญของมันในศาสนาอยู่เหนือทุกคุณลักษณะที่จินตนาการไว้และรับรู้มา เท่านั้นยังไม่พอ ยังมีความประเสริฐและความดีที่ไม่สามารถคิดและมโนภาพได้ แต่ทว่าผู้ศรัทธา

---

[15] อิบนุ รอญับ, *กะลิมะฮฺ อัล-อิคลาศ* หน้า 53.

ต้องทราบในที่นี้ว่าประเด็นสำคัญและเรื่องใหญ่คือแก่นและฐานของเตาฮีด นั่นคือ อันที่จริง ประโยคเตาฮีดมีความหมายที่จำเป็นต้องทำความเข้าใจซึ่งเมื่อไม่เข้าใจ นักวิชาการให้ความเห็นเอกฉันท์ว่า การเปล่งวาจาประโยคเตาฮีดดังกล่าวจะไม่เกิดประโยชน์หากไม่เข้าใจนัยของมันและปฏิบัติตาม ดังที่อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿وَلَا يَمۡلِكُ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ مِن دُونِهِ ٱلشَّفَٰعَةَ إِلَّا مَن شَهِدَ بِٱلۡحَقِّ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ٨٦﴾

“และบรรดาผู้ที่วิงวอนขอสิ่งอื่นจากพระองค์นั้น จะไม่มีอำนาจในการขอชะฟาอะฮฺ นอกจากผู้ยืนยันเป็นพยานด้วยความจริง และพวกเขารู้ดี” (อัซ-ซุครุฟ : 86)

บรรดานักตัฟซีรฺอธิบายอายะฮฺนี้ว่า หมายถึง เว้นแต่ผู้ที่ปฏิญาณตนด้วยประโยค **(لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ)** และพวกเขาทราบ (ศรัทธา) ด้วยหัวใจของพวกเขาในความหมายที่พวกเขาเปล่งวาจา เพราะการปฏิญาณตนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ถูกปฏิญาณตน หากทำไปโดยไม่มีความรู้ก็จะไม่ถูกเรียกว่าการปฏิญาณตน (ชะฮาดะฮ์) และความจริงใจด้วย รวมไปถึงปฏิบัติตามในสิ่งที่ปฏิญาณไว้ ดังนั้นจำเป็นจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับประโยคเตาฮีด รวมไปถึงการงานการกระทำและความจริงใจ

ด้วยความรู้ บ่าวจึงจะปลอดภัยจากแนวทางของพวกนัศรอนีย์ นั่นคือ พวกเขากระทำโดยปราศจากความรู้ และด้วยการกระทำ บ่าวจึงจะรอดพ้นจากแนวทางของพวกยาฮูดีย์ นั่นคือ พวกเขามีความรู้แต่พวกเขาไม่กระทำตาม และด้วยความจริงใจ บ่าวจึงจะรอดพ้นจากแนวทางของพวกมุนาฟิก (พวกตีสองหน้า) นั่นคือ แสดงออกเป็น (อิสลาม) แต่ทว่าขัดกับสิ่งที่อยู่ในใจของพวกเขา (ปฏิเสธศรัทธา)

ด้วยความรู้ การกระทำและความจริงใจ เขาจึงจะเป็นผู้ที่ปฏิบัติตามแนวทางที่เที่ยงตรง (ซีรอตุ้ลมุสตากีม) นั่นคือ แนวทางของบรรดาผู้คนที่อัลลอฮฺประทานความโปรดปรานแก่พวกเขา มิใช่แนวทางของพวกที่ถูกกริ้วและมิใช่แนวทางของพวกที่หลงผิดด้วย

กล่าวสั้น ๆ แท้จริง ประโยค (لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ) จะไม่มีคุณูปการใด ๆ นอกจากคนที่เข้าใจความหมายของประโยคนี้ ในรูปของการปฏิเสธ (การตั้งภาคี) และการยืนยัน (เตาฮีด) รวมถึงศรัทธามั่นและปฏิบัติตาม ส่วนผู้ที่กล่าวด้วยวาจาและกระทำ (ด้วยร่างกาย) โดยปราศจากการศรัทธา เขาคือมุนาฟิก เช่นกัน ผู้ที่กล่าวด้วยวาจาและการกระทำมันแย้ง (กระทำ) การตั้งภาคี เขาคือกาฟิรฺ (ผู้ปฏิเสธศรัทธา) เช่นกัน ผู้ที่กล่าวด้วยวาจาและสิ้นสภาพการเป็นมุสลิมด้วยการปฏิเสธหลักการหนึ่งและสิทธิ์ต่าง ๆ ในอิสลาม ดังนั้น ประโยคเตาฮีดย่อมไม่มีคุณประโยชน์สำหรับเขาแม้จะเปล่งวาจาหนึ่งพันครั้ง

เช่นกัน คนที่กล่าวยืนยันประโยคเตาฮีด แต่กลับวอกแวกทำการสักการะไหว้วอนอื่นจากอัลลอฮฺ เช่น การขอพร การเชือดสัตว์ การบนบาน การขอความช่วยเหลือ การมอบหมาย การลุแก่โทษ การมอบความหวัง ความกลัว ความรักและอื่น ๆ

ผู้ใดที่หันเหการสักการะด้วยรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งไม่คู่ควรแก่ผู้ใดนอกจากอัลลอฮฺต่อสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮฺ เขาคือผู้ที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ แม้จะกล่าว (لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ) เพราะว่าเขาไม่ได้ทำ (ด้วยร่างกาย) สิ่งที่เรียกร้องไปสู่เตาฮีดและเจตนารมณ์บริสุทธิ์ซึ่งคือความหมายและสาระสำคัญของประโยคอันยิ่งใหญ่นี้[16] แท้จริง (لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ) หมายถึง ไม่มีพระผู้ที่คู่ควรถูกกราบไหว้อื่นนอกจากพระผู้ถูกกราบไหว้เพียงหนึ่งเดียว นั่นคือ อัลลอฮฺเท่านั้น ไม่มีการตั้งหุ้นส่วนบูชาเคียงคู่พระองค์

[16] *ตัยซีรฺอัลอะซีซอัลหะมีด* หน้าที่ 78

คำว่าอิลาฮฺ **(اَلْإِلَه)** ตามหลักภาษา แปลว่า *“พระผู้ถูกกราบไหว้ภักดีจากมนุษย์”* ดังนั้น **(لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ)** จึงหมายถึง *“ไม่มีพระผู้ที่คู่ควรถูกกราบไหว้อื่นนอกจากอัลลอฮฺ”* ดังที่อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِيٓ إِلَيۡهِ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعۡبُدُونِ ٢٥ ﴾

“และเรามิได้ส่งรอซูลคนใดก่อนหน้าเจ้านอกจากเราได้วะฮียฺแก่เขาว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้นอกจากข้า ดังนั้น พวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า” (อัล-อันบิยาอฺ : 25)

รวมไปถึง อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ وَلَقَدۡ بَعَثۡنَا فِي كُلِّ أُمَّةٖ رَّسُولًا أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱجۡتَنِبُواْ ٱلطَّٰغُوتَۖ ﴾

“และโดยแน่นอน เราได้ส่งร่อซูลมาในทุกประชาชาติ (โดยบัญชาว่า) พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮฺ และจงหลีกหนีให้ห่างจากพวกเจว็ด” (อัน-นะหฺลฺ : 36)

ดังนั้น คำว่าอิลาฮฺ **(اَلْإِلَه)** แปลว่ามะอฺบู๊ด **(اَلْمَعْبُوْدُ)** *“พระผู้ถูกกราบไหว้”* และ **(لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ)** หมายถึง ความบริสุทธิ์ในการเคารพภักดีทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺเท่านั้น และออกห่างจากการกราบไหว้ฏอฆูต (ทุกสิ่งที่ถูกกราบไหว้อื่นจากอัลลอฮฺ) ด้วยเหตุนี้ เมื่อท่านนบี *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* บอกกับพวกกุเรชว่า จงกล่าว **(لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ)** พวกเขากล่าวว่า

﴿ أَجَعَلَ ٱلۡأٓلِهَةَ إِلَٰهٗا وَٰحِدًاۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَيۡءٌ عُجَابٞ ٥ ﴾

“เขาได้ทำให้พระเจ้าหลายองค์เป็นพระเจ้าองค์เดียวกระนั้นหรือ ? แท้จริงนี่เป็นเรื่องประหลาดจริง ๆ” (ศอด : 5)

พวกนบีฮูดบอกกับนบีของพวกเขา ขณะที่นบีฮูดได้เรียกร้องพวกเขาว่า จงกล่าว (**لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ**) พวกเขากล่าวว่า

﴿قَالُوٓاْ أَجِئۡتَنَا لِنَعۡبُدَ ٱللَّهَ وَحۡدَهُۥ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعۡبُدُ ءَابَآؤُنَا﴾

“ที่ท่านมาหาพวกเรานั้น เพื่อว่าเราจะได้เคารพสักการะอัลลอฮฺแต่เพียงองค์เดียว และละทิ้งสิ่งที่บรรดาบรรพบุรุษของพวกเราเคยเคารพสักการะมากระนั้นหรือ” (อัล-อะอฺรอฟ : 70)

พวกเขาพูดเช่นนั้นก็เพราะนบีฮูดเรียกร้องพวกเขาไปสู่ (**لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ**) *“ไม่มีพระผู้ที่คู่ควรถูกกราบไหว้อื่นนอกจากอัลลอฮฺ”* เพราะพวกเขาเข้าใจความหมายของประโยคดังกล่าวดี นั่นคือ ปฏิเสธ *อุลุฮียะฮฺ* (การให้ความเป็นหนึ่งด้านการเคารพภักดี) จากทุกสิ่งเว้นแต่อัลลอฮฺและยืนยันศรัทธาต่ออัลลอฮฺเท่านั้นซึ่งไม่มีการตั้งหุ้นส่วนการบูชาเคียงคู่พระองค์

ประโยค (**لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ**) มีองค์ประกอบหลักสองประการดังนี้ การปฏิเสธ (การตั้งภาคี) และการยืนยัน (การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ) ปฏิเสธ *ซีฟัตอุลุฮียะฮฺ* จากทุกสิ่งเว้นแต่อัลลอฮฺ ดังนั้น ทุกสิ่งนอกจากอัลลอฮฺไม่ว่าจะเป็นมลาอิก๊ะฮฺ บรรดานบีผู้ทรงเกียรติและอื่น ๆ ไม่มีสิทธิ์ได้รับการเคารพกราบไหว้ พวกท่านไม่มีสิทธิ์ได้รับการอิบาดะห์ และยืนยัน *ซีฟัตอุลุฮียะฮฺ* ต่ออัลลอฮฺเพียงผู้เดียวเท่านั้น หมายถึงผู้เป็นบ่าวจะไม่กราบไหว้สิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ ไม่เคารพภักดีต่อสิ่งอื่นเว้นแต่อัลลอฮฺ ดังที่กล่าวนั้นเป็นรูปแบบการพึ่งพาของหัวใจซึ่งยอมจำนนด้วยอิบาดะห์รูปแบบต่าง ๆ เช่น ขอดุอาอฺ เชือดสัตว์พลี บนบานและอื่น ๆ

หลักฐานมากมายจากอัล-กุรอาน ซึ่งได้อธิบายความหมายของประโยค (**لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ**) และเป้าหมายของมัน เช่น อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ وَإِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۖ لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلرَّحۡمَٰنُ ٱلرَّحِيمُ ١٦٣ ﴾

"และผู้ที่ควรแก่การเคารพสักการะของพวกเจ้านั้น มีเพียงองค์เดียว ไม่มีผู้ควรแก่การเคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอเท่านั้น" (อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 163)

และอัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ وَمَآ أُمِرُوٓاْ إِلَّا لِيَعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ حُنَفَآءَ ﴾

"และพวกเขามิได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใดนอกจากเพื่อเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิ์ในการภักดีต่อพระองค์" (อัล-บัยยินะฮฺ : 5)

และอัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ وَإِذۡ قَالَ إِبۡرَٰهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوۡمِهِۦٓ إِنَّنِي بَرَآءٞ مِّمَّا تَعۡبُدُونَ ٢٦ إِلَّا ٱلَّذِي
فَطَرَنِي فَإِنَّهُۥ سَيَهۡدِينِ ٢٧ وَجَعَلَهَا كَلِمَةَۢ بَاقِيَةٗ فِي عَقِبِهِۦ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ
٢٨ ﴾

"และจงรำลึกถึงเมื่ออิบรอฮีมได้กล่าวแก่บิดาของเขา และหมู่ชนของเขาว่า แท้จริงฉันขอปลีกตัวจากสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดี นอกจาก (อัลลอฮฺ) ซึ่งทรงบังเกิดฉันเท่านั้น เพราะแท้จริงพระองค์จะทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ฉัน และเขา (อิบรอฮีม) ได้ทำให้คำกล่าว (ชะฮาดะฮฺ) อยู่คงต่อไปในลูกหลานของเขา เพื่อว่าพวกเขาจะได้กลับมาสำนึกผิด" (อัซ-ซุครุฟ : 26-28)

และอัลลอฮฺทรงกล่าวถึงเรื่องราวของผู้ศรัทธาคนหนึ่งในซูเราะฮฺ ยาซีน

﴿ وَمَا لِيَ لَآ أَعۡبُدُ ٱلَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٢٢ ءَأَتَّخِذُ مِن دُونِهِۦٓ
ءَالِهَةً إِن يُرِدۡنِ ٱلرَّحۡمَٰنُ بِضُرّٖ لَّا تُغۡنِ عَنِّي شَفَٰعَتُهُمۡ شَيۡـٔٗا وَلَا
يُنقِذُونِ ٢٣ إِنِّيٓ إِذٗا لَّفِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٍ ٢٤ ﴾

“และทำไมเล่าฉันจะไม่เคารพภักดีผู้ทรงบังเกิดฉัน และยังพระองค์เท่านั้นที่พวกท่านจะถูกนำกลับไป จะให้ฉันยึดถือพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์กระนั้นหรือ? หากพระผู้ทรงกรุณาปรานี ทรงประสงค์จะก่อความทุกข์ยากแก่ฉัน การชะฟาอะฮฺของพวกเขาจะไม่ก่อประโยชน์อันใดแก่ฉันเลย และพวกเขาก็จะช่วยฉันให้รอดพ้น (จากการลงโทษ) ไม่ได้เลย แท้จริง เมื่อนั้นฉันจะอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง” (ยาซีน : 22-24)

และอัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ قُلۡ إِنِّيٓ أُمِرۡتُ أَنۡ أَعۡبُدَ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ١١ وَأُمِرۡتُ لِأَنۡ أَكُونَ أَوَّلَ
ٱلۡمُسۡلِمِينَ ١٢ قُلۡ إِنِّيٓ أَخَافُ إِنۡ عَصَيۡتُ رَبِّي عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٖ ١٣ قُلِ ٱللَّهَ أَعۡبُدُ
مُخۡلِصٗا لَّهُۥ دِينِي ١٤ ﴾

“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันได้ถูกบัญชาให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺโดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์ และฉันได้ถูกบัญชาให้ฉันเป็นคนแรกของปวงชนผู้นอบน้อม จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันกลัวการลงโทษแห่งวันอันยิ่งใหญ่ หากฉันฝ่าฝืนพระเจ้าของฉัน จงกล่าวเถิด เฉพาะอัลลอฮฺเท่านั้นที่ฉันเคารพภักดีโดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาของฉันต่อพระองค์” (อัซ-ซุมัร : 11-14)

และอัลลอฮฺทรงกล่าวถึงเรื่องราวของผู้ศรัทธาคนหนึ่งในกลุ่มชนของฟิรฺเอาน์

﴿وَيَٰقَوۡمِ مَا لِيٓ أَدۡعُوكُمۡ إِلَى ٱلنَّجَوٰةِ وَتَدۡعُونَنِيٓ إِلَى ٱلنَّارِ ٤١ تَدۡعُونَنِي لِأَكۡفُرَ بِٱللَّهِ وَأُشۡرِكَ بِهِۦ مَا لَيۡسَ لِي بِهِۦ عِلۡمٞ وَأَنَا۠ أَدۡعُوكُمۡ إِلَى ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡغَفَّٰرِ ٤٢ لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدۡعُونَنِيٓ إِلَيۡهِ لَيۡسَ لَهُۥ دَعۡوَةٞ فِي ٱلدُّنۡيَا وَلَا فِي ٱلۡأٓخِرَةِ وَأَنَّ مَرَدَّنَآ إِلَى ٱللَّهِ وَأَنَّ ٱلۡمُسۡرِفِينَ هُمۡ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِ ٤٣﴾

“และโอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ทำไมฉันจึงเชิญชวนพวกท่านไปสู่การรอดพ้น แต่พวกท่านเชิญชวนฉันไปสู่ไฟนรก พวกท่านเชิญชวนฉันให้ฉันปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และให้ฉันตั้งภาคีต่อพระองค์ โดยที่ฉันไม่รู้มาก่อนเลยในเรื่องนั้น และฉันได้เชิญชวนพวกท่านไปสู่ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยอย่างมากหมาย ไม่ต้องสงสัยเลยว่า แท้จริงที่พวกท่านเชิญชวนฉันไปสู่นั้น มันไม่เหมาะสม (ที่จะเอาใจใส่) แก่มันทั้งในโลกนี้และในปรโลกด้วย และแท้จริง การกลับของเรานั้นไปสู่อัลลอฮฺ และแท้จริงบรรดาผู้ฝ่าฝืนละเมิดนั้น พวกเขาเป็นชาวนรก” (อัล-มุอฺมิน : 41-43)

มีหลักฐานจากอายะฮฺอื่นอีกมากมายที่คล้ายกันนี้ซึ่งอธิบายความหมาย **(لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ)** นั่นคือ ละทิ้งการอิบาดะห์ต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ ไม่ว่าจะเป็นการสร้างสื่อกลางระหว่างมนุษย์กับพระองค์ (จากนั้นมอบชีวิตไปยังเหล่าสื่อกลาง) และการสักการะสิ่งอื่นควบคู่กับพระองค์ ตลอดจนการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺเพียงผู้เดียวเท่านั้นด้วยการอิบาดะห์ นี่คือการนำทางจากพระองค์และศาสนาแห่งสัจธรรม ซึ่งอัลลอฮฺรับสั่งไปยังบรรดารอซูลเพื่อสั่งสอนผู้คนไปสู่ศาสนาและถูกประทานลงมาในคัมภีร์บริสุทธิ์ทั้งหลายของพระองค์

ส่วนผู้ที่กล่าว (لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ) โดยไม่เข้าใจนัยของมันและไม่ปฏิบัติตาม มิหนำซ้ำ ส่วนหนึ่งได้ทำการอิบาดะห์ต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ เช่น การขอพร การกลัว การเชือดสัตว์ การบนบานและอื่น ๆ จากอิบาดะห์ประเภทต่าง ๆ อันที่จริง พฤติกรรมนี้ไม่พอสำหรับคนหนึ่งที่จะเป็นผู้ยึดมั่นใน (لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ) ตลอดจนจะไม่พ้นภัยจากการถูกอัลลอฮฺลงโทษในวันกิยามะฮฺ [17]

ประโยค (لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ) ไม่ใช่ชื่อที่ไร้ความหมายหรือถ้อยคำที่ไร้ข้อเท็จจริงหรือถ้อยคำที่ไร้เนื้อหาอยู่ข้างในดังที่บางคนทึกทักเอา พวกเขาโมเมเอาว่า เป้าหมายสำคัญคือเพียงกล่าวประโยคดังกล่าว ไม่จำเป็นต้องศรัทธาด้วยจิตใจ หรือเพียงกล่าวออกมา ไม่จำเป็นต้องยืนยันด้วยการกระทำ แน่นอน นี่ไม่ใช่การเรียกร้องสู่ประโยคที่ยิ่งใหญ่ที่สุด (เท่านั้น) แต่ทว่ามันมีความหมายที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ถ้อยคำที่มีความหมายยิ่งใหญ่ที่สุด ยิ่งใหญ่กว่าทุกความหมาย

โดยสรุป ดังที่กล่าวมาข้างต้น เราต้องปลีกตัวจากการอิบาดะห์อื่นจากอัลลอฮฺและจำนนต่ออัลลอฮฺเท่านั้น ด้วยความถ่อมตนและความต่ำต้อย มีความหวังเต็มที่และมีความปรารถนา ขอลุแก่โทษต่ออัลลอฮฺและมอบหมายต่ออัลลอฮฺ ด้วยการวิงวอนขอ ผู้ที่กล่าว (لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ) จะไม่วิงวอนขอต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺเท่านั้น จะไม่ขอความช่วยเหลือ มอบหมายและตั้งความหวังต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺเท่านั้น จะไม่เชือดสัตว์พลีเพื่อสิ่งอื่นนอกจากเพื่ออัลลอฮฺเท่านั้น จะไม่หันเหจากการอิบาดะห์อื่นนอกจากอัลลอฮฺเท่านั้น และปฏิเสธทุกสิ่งที่ถูกกราบไหว้อื่นนอกจากอัลลอฮฺ รวมทั้งถอนตัวจากสิ่งนั้นเพื่ออัลลอฮฺ

---

[17] *ตัยซีรุอัลอะซีซอัลหะมีด* หน้าที่ 140

บรรดาหลักฐานการให้เอกภาพ
ต่ออัลลอฮฺ (ในอายะฮฺกุรซีย์)

الله لا إله إلا هو الحي القيوم

บรรดาหลักฐานการให้เอกภาพ ต่ออัลลอฮฺ (ในอายะฮฺกุรซีย์)

ในอายะฮฺกุรซีย์จะปรากฏหลักฐานและทางนำที่ชัดเจนมากมายว่าด้วยเรื่องเตาฮีด แท้จริง ผู้ที่สมควรได้รับการกราบไหว้มีเพียงอัลลอฮฺเพียงผู้เดียวเท่านั้น ผู้ทรงเป็นหนึ่งเดียว ผู้ทรงพิชิตโดยเด็ดขาด

หลักฐานเหล่านี้ถูกกล่าวไว้ในอายะฮฺกุรซีย์อย่างเป็นระเบียบ หลักฐานที่ถูกตามด้วยหลักฐานอื่น ตัวบทที่ถูกตามด้วยตัวบทอื่น จนได้ข้อสรุปที่สมบูรณ์ซึ่งเต็มไปด้วยความจำเริญและประกอบกันขึ้นเป็นหลักฐานต่าง ๆ ว่าด้วยเรื่องเตาฮีด

ตั้งแต่ตรงนี้เป็นต้นไป จะกล่าวอธิบายเกี่ยวกับหลักฐานต่าง ๆ ดังกล่าวอย่างสั้น ๆ

หลักฐานประการแรก

﴿ ٱلۡحَيُّ ﴾ *"ผู้ทรงมีชีวิต"*

นี่คือหลักฐานที่ชัดเจนเกี่ยวกับวาญิบ (ความจำเป็น) ต้องให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺเพียงผู้เดียวเท่านั้นด้วยการอิบาดะห์ (ทุกรูปแบบ) เพราะอัลลอฮฺทรงมีคุณลักษณะทรงมีชีวิต ไม่ตาย (ตลอดกาล) คือ ทรงมีชีวิตที่สมบูรณ์แบบ ทรงมีมาก่อน (อดัม) ยังไม่มีและไม่มีวันสูญหายและถูกทำลาย ตลอดจนไม่มีข้อบกพร่อง

และโรคภัยใด ๆ ทั้งสิ้น แท้จริง องค์อภิบาลของเราทรงเกริกเกียรติที่สุดและบริสุทธิ์ที่สุด ความมีชีวิตดังกล่าวลาซิมกับบรรดาคุณลักษณะที่สมบูรณ์อื่น ๆ แท้จริง *อิลาฮฺ* ซึ่งคุณลักษณะเช่นนี้เองที่คู่ควรกราบไหว้เพื่อก้มโค้งและกราบพระองค์ ดังที่อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ وَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱلۡحَيِّ ٱلَّذِي لَا يَمُوتُ ﴾

"และเจ้าจงมอบหมายต่อพระผู้ทรงดำรงชีวิตตลอดกาล ไม่ตาย" (อัล-ฟุรกอน : 58)

ส่วนคนมีชีวิตที่จะต้องตายหรือคนตายที่ไม่มีชีวิตอีก หรือสิ่งที่ไม่มีชีวิตทั้งหมดล้วนไม่คู่ควรถูกกราบไหว้แม้เพียงเล็กน้อย เพราะการอิบาดะห์คู่ควรกับอัลลอฮฺเท่านั้น ผู้ทรงมีชีวิต (ตลอดกาล) ไม่ตาย

หลักฐานประการที่สอง

﴿ ٱلۡقَيُّومُۚ ﴾ *"ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งหลาย"*

หมายถึง ผู้ทรงดำรงอยู่ด้วยพระองค์เอง (เช่นกัน) ผู้ทรงดำรงอยู่ด้วยพระองค์เอง (ใน) การบริหารจัดการสิ่งถูกสร้างของพระองค์ คุณลักษณะแห่งการกระทำต่าง ๆ ทั้งหมดถูกนำกลับมาอยู่ในพระนามนี้ พระนามนี้บ่งบอกถึงความมั่งคั่งของอัลลอฮฺอย่างสมบูรณ์แบบ ดังนั้น พระองค์ทรงร่ำรวยด้วยพระองค์เองไม่ต้องการสิ่งถูกสร้างของพระองค์ ดังที่อัลลอฮฺ ตรัสว่า

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ أَنتُمُ ٱلۡفُقَرَآءُ إِلَى ٱللَّهِۖ وَٱللَّهُ هُوَ ٱلۡغَنِيُّ ٱلۡحَمِيدُ ١٥ ﴾

"โอ้มนุษย์เอ๋ย! พวกเจ้าเป็นผู้ขัดสนต้องการพึ่งอัลลอฮฺแต่อัลลอฮฺนั้นพระองค์ทรงมั่งมีอย่างล้นเหลือ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ" (ฟาฏิร : 15)

หลักฐานจากหะดีษกุดซีย์ มีข้อความว่า "โอ้บ่าวของข้า พวกเจ้าทั้งหมด

ไม่สามารถทำอันตรายต่อข้าได้และไม่ได้มีคุณประโยชน์ใด ๆ ต่อข้าด้วย”

อัลลอฮฺไม่ต้องการสิ่งถูกสร้างของพระองค์ เพราะอัลลอฮฺคือพระผู้อภิบาล ผู้ทรงร่ำรวยอย่างล้นเหลือ พระองค์ไม่ต้องพึ่งพาอาศัยพวกเขาแม้แต่น้อย ไม่ต้องการสิ่งใด ๆ ต่อพวกเขา

นี่บ่งบอกถึงความสมบูรณ์แบบแห่งพลานุภาพ (กุดเราะฮฺ) และการบริหารจัดการของพระองค์ต่อสิ่งถูกสร้างของพระองค์ทั้งหมด อัลลอฮฺทรงบริหารจัดการสิ่งถูกสร้างของพระองค์ทั้งหมดด้วยพลานุภาพของพระองค์ สิ่งถูกสร้างของพระองค์ทั้งหมดต่างขัดสนต้องการอัลลอฮฺ ไม่มีสิ่งใดปลีกตัวออกจากพระองค์แม้แต่น้อย

อะรัช กุรซีย์ ฟากฟ้า แผ่นดิน ภูเขา พืช ต้นไม้ทั้งหมด รวมถึงมนุษย์และสัตว์ ทั้งหมดต่างขัดสนต้องการพึ่งอัลลอฮฺ ดังที่อัลลอฮฺตรัสไว้หลายแห่ง เช่น

﴿ أَفَمَنْ هُوَ قَآئِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ ۗ وَجَعَلُوا۟ لِلَّهِ شُرَكَآءَ قُلْ سَمُّوهُمْ ۚ ﴾

“ดังนั้น พระองค์ผู้ทรงเฝ้ามองทุกชีวิตที่มันได้ขวนขวายเอาไว้ (จะเหมือนกับเจว็ดทั้งหลาย) กระนั้นหรือ และพวกเขาได้ตั้งภาคีเทียมอัลลอฮฺ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงกล่าวชื่อพวกมัน” (อัร-เราะอฺดุ : 33)

อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ إِنَّ ٱللَّهَ يُمْسِكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ أَن تَزُولَا ۚ وَلَئِن زَالَتَآ إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنۢ بَعْدِهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾ ﴾

“แท้จริง อัลลอฮฺทรงค้ำจุนชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเอาไว้ มิให้มันหล่นลงมาและหากมันทั้งสองหล่นลงมาก็ไม่มีผู้ใดค้ำจุนมันทั้งสองไว้ได้

นอกจากพระองค์ แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงขันติ ผู้ทรงอภัยเสมอ” (ฟาฏิร : 41)

อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ أَنتُمُ ٱلۡفُقَرَآءُ إِلَى ٱللَّهِۖ وَٱللَّهُ هُوَ ٱلۡغَنِيُّ ٱلۡحَمِيدُ ١٥ ﴾

“โอ้มนุษย์เอ๋ย พวกเจ้าเป็นผู้ขัดสนต้องการพึ่งอัลลอฮฺแต่อัลลอฮฺนั้นพระองค์ทรงมั่งมีอย่างล้นเหลือ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ” (ฟาฏิร : 15)

อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦٓ أَن تَقُومَ ٱلسَّمَآءُ وَٱلۡأَرۡضُ بِأَمۡرِهِۦۚ ﴾

“และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ ชั้นฟ้าและแผ่นดินมั่นคงอยู่ตามพระบัญชาของพระองค์” (อัร-รูม : 25)

อายะฮฺต่าง ๆ ที่มีความหมายเดียวกันนี้ มีจำนวนมาก ดังนั้น อัลลอฮฺทรงมีอำนาจเหนือสิ่งถูกสร้างของพระองค์ทั้งหมด ตลอดจนทรงบริหารจัดการทุกสิ่งทุกอย่างที่มีอยู่ในสากลจักรวาลนี้

จะเห็นได้ว่า ทุกคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการกระทำของอัลลอฮฺ เช่น ทรงสร้าง ทรงประทานปัจจัยยังชีพและทรงโปรดปราน ทรงให้เป็น ทรงให้ตาย และอื่น ๆ ถูกรวบรวมเข้ามาไว้ในพระนามนี้ (ٱلۡقَيُّومُۚ) เพราะส่วนหนึ่ง พระนามนี้หมายถึง อัลลอฮฺทรงบริหารจัดการสิ่งถูกสร้างของพระองค์ด้วยการสร้าง การประทานปัจจัยยังชีพ ให้เป็นและให้ตาย ตลอดจนทรงบริหารดูแลทุกกิจการ (ของพวกเขา)

เช่นกัน คุณลักษณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาตมันของอัลลอฮฺ อย่างเช่น

ทรงได้ยิน ทรงเห็น พระหัตถ์ รวมทั้งความรู้และอื่น ๆ ถูกรวบรวมไว้ในพระนามของอัลลอฮฺ (ٱلۡحَيُّۚ)

ดังนั้น บรรดาพระนามของอัลลอฮฺอันวิจิตรทั้งหมดจึงถูกรวบรวมมาไว้ในพระนามทั้งสองนี้ *อัล-ฮัยยุ อัล-กๅอยยูม* (ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ)

นักวิชาการบางคนมีความเห็นว่า พระนามทั้งสองดังที่กล่าวไปคือพระนามของอัลลอฮฺที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ซึ่งเมื่อถูกวอนขอด้วยการเอ่ยถึงพระนามดังกล่าวอัลลอฮฺก็จะทรงประทานให้และเมื่อถูกวอนขอด้วยการเอ่ยถึงพระนามของพระองค์ พระองค์ก็จะตอบรับในสิ่งที่ขอ เพราะความยิ่งใหญ่ในพระนามของอัลลอฮฺจึงถูกกล่าวเมื่อเริ่มต้นหลักฐานต่าง ๆ ว่าด้วยเรื่องเตาฮีด

ความสมบูรณ์แบบในคุณลักษณะของอัลลอฮฺคือ ผู้ทรงมีชีวิต ไม่ตาย (ตลอดกาล) ผู้ทรงคุ้มครอง ทรงบริหารจัดการสิ่งถูกสร้างของพระองค์ทั้งหมด ไม่มีผู้ใดทำให้พระองค์อ่อนแอได้ ไม่มีสิ่งใดบังเกิดเว้นแต่ด้วยพระบัญชาของพระองค์ เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่คู่ควรถูกเคารพภักดี เราจะทำการเคารพภักดีต่อพระองค์ ไม่สักการะไหว้วอนสิ่งอื่นนอกจากพระองค์ แท้จริง ทุกอิบาดะห์อื่นจากพระองค์ล้วนเป็นเท็จ บางครั้งเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิตหรือมีชีวิตแต่ตายไปแล้ว หรือสิ่งมีชีวิตที่จะต้องตาย ไม่มีแม้แต่หนึ่งจากสิ่งถูกสร้างของพระองค์จะมีอำนาจและกระทำการใดก็ตาม (โดยสิ้นเชิง) ในสากลจักรวาลนี้ แต่ทว่าอำนาจและการบริหารจัดการ (ทั้งหมด) เป็นของอัลลอฮฺเพียงผู้เดียวเท่านั้น ผู้ทรงพิชิตโดยเด็ดขาด อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ وَٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ مَا يَمۡلِكُونَ مِن قِطۡمِيرٍ ١٣ إِن
تَدۡعُوهُمۡ لَا يَسۡمَعُواْ دُعَآءَكُمۡ وَلَوۡ سَمِعُواْ مَا ٱسۡتَجَابُواْ لَكُمۡۖ وَيَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ
يَكۡفُرُونَ بِشِرۡكِكُمۡۚ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثۡلُ خَبِيرٖ ١٤ ﴾

"สิ่งที่พวกเจ้าวิงวอนขออื่นจากพระองค์นั้น พวกมันมิได้ครอบครองสิ่งใดแม้แต่เยื่อบางหุ้มเมล็ดอินทผลัม หากพวกเจ้าวิงวอนขอพวกมัน พวกมันจะไม่ได้ยินการวิงวอนขอของพวกเจ้า ถึงแม้พวกมันได้ยิน พวกมันก็จะไม่ตอบรับพวกเจ้า และในวันกิยามะฮฺพวกมันจะปฏิเสธการตั้งภาคีของพวกเจ้า และไม่มีผู้ใดแจ้งแก่เจ้าได้ นอกจากพระผู้ทรงรอบรู้ ตระหนักยิ่ง" (ฟาฏิร : 13-14)

อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสอีกว่า

﴿ قُلِ ٱدۡعُواْ ٱلَّذِينَ زَعَمۡتُم مِّن دُونِهِۦ فَلَا يَمۡلِكُونَ كَشۡفَ ٱلضُّرِّ عَنكُمۡ وَلَا تَحۡوِيلًا ٥٦ ﴾

"จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงเรียกร้องบรรดาสิ่งที่พวกท่านกล่าวอ้างอื่นจากพระองค์ พวกมันไม่มีอำนาจที่จะปลดเปลื้องความทุกข์ยากและเปลี่ยนแปลงมันจากพวกท่านได้" (อัล-อิสรออฺ : 56)

อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสอีกว่า

﴿ وَٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً لَّا يَخۡلُقُونَ شَيۡـٔٗا وَهُمۡ يُخۡلَقُونَ وَلَا يَمۡلِكُونَ لِأَنفُسِهِمۡ ضَرّٗا وَلَا نَفۡعٗا وَلَا يَمۡلِكُونَ مَوۡتٗا وَلَا حَيَوٰةٗ وَلَا نُشُورٗا ٣ ﴾

"พวกเขาได้เคารพบูชาพระเจ้าอื่น ๆ จากพระองค์ โดยที่พระเจ้าเหล่านั้นมิได้สร้างสิ่งใด ทั้ง ๆ ที่พวกเขาถูกสร้างขึ้นมา และพวกเขาไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่ตัวเองได้ และพวกเขาไม่มีอำนาจควบคุมความตายและความเป็นและการฟื้นคืนชีพ" (อัล-ฟุรกอน : 3)

ด้วยเหตุนี้ จะอิบาดะห์ต่อพวกเขาซึ่งอ่อนแอได้อย่างไรกันเล่า?!

หลักฐานประการที่สาม

﴿ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ ﴾

“โดยที่การง่วงนอนและการนอนหลับใด ๆ จะไม่เอาพระองค์ (ไม่ทรงง่วงนอนและไม่ทรงนอนหลับด้วย-ผู้แปล)”

คำว่า **(السِّنَةُ)** หมายถึง เริ่มหลับ รู้สึกง่วงนอน ส่วนความหมายของคำว่า นอนหลับ ทุกคนย่อมทราบดีแล้ว อัลลอฮฺทรงบริสุทธิ์จากคุณลักษณะทั้งสอง (ง่วงนอนและนอนหลับ) เพราะชีวิตและ *ก๊อยยูมียะฮฺ* ของอัลลอฮฺสมบูรณ์แบบในทุกด้าน

ส่วนมนุษย์และอื่น ๆ จากสิ่งถูกสร้างของพระองค์ มีชีวิตแล้วก็ตาย ชีวิตของเขาต้องการเวลาพัก เพราะว่าเขาเหนื่อย เพลีย การนอนเป็นผลจากความรู้สึกเหนื่อย เพลีย เมื่อเหนื่อยเขาก็จะนอนหลับ รู้สึกอยากพักให้คลายเหนื่อย ดังนั้น เขาต้องการนอน เพราะความอ่อนล้าและความบกพร่อง ตลอดจนความต้องการของเขา เขาจึงหลับ ง่วงนอน หมดแรง อิดโรยและล้มป่วย ดังนั้น จะเคารพภักดีผู้ที่ตกอยู่ในสภาพเช่นนี้ได้อย่างไรเล่า?

หลักฐานจากหะดีษบทหนึ่ง มีข้อความว่า “แท้จริง อัลลอฮฺไม่บรรทมและไม่คู่ควรกับพระองค์สำหรับการบรรทม พระองค์ทรงจัดการให้ตาชั่งขึ้นลง การงานกลางวันถูกยกไปยังพระองค์ก่อนการงานกลางคืน และการงานกลางคืนถูกยกไปก่อนการงานกลางวัน หิญาบของพระองค์ (ซึ่งสกัดกั้นการเห็นพระองค์) ถูกสร้างมาจากรัศมี (หรือ ไฟ) หากพระองค์ทรงเปิดหิญาบของพระองค์ รัศมีพระพักตร์ของพระองค์ จะเผาไหม้สิ่งถูกสร้างของพระองค์ทั้งหมดที่ถูกพระองค์ทอดพระเนตร”[18] มหาบริสุทธิ์จงมีแด่อัลลอฮฺ ผู้ทรงสูงสุด

[18] บันทึกโดย ท่านมุสลิม หะดีษที่ 179

หลักฐานประการที่สี่

﴿ لَّهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ ﴾

“สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นของพระองค์”

สิ่งอื่นนอกเหนือจากพระองค์ไม่มีกรรมสิทธิ์ในชั้นฟ้าและแผ่นดินสักเพียงน้ำหนักเท่ากับธุลีก็ตาม ดังที่อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ قُلِ ٱدْعُوا۟ ٱلَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِى
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِن شِرْكٍ وَمَا لَهُۥ مِنْهُم مِّن ظَهِيرٍ
﴿٢٢﴾ ﴾

“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงวิงวอนต่อบรรดาที่พวกท่านจินตนาการ (ว่าเป็นพระเจ้า) อื่นจากอัลลอฮฺ พวกมันมิได้ครอบครองแม้แต่น้ำหนักเพียงเท่าธุลีในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และพวกมันมิได้มีหุ้นส่วนในทั้งสองนั้น และสำหรับพระองค์นั้นมิได้มีผู้ช่วยเหลือมาจากพวกมัน” (สะบะอฺ : 22)

หมายถึง ไม่มีกรรมสิทธิ์สักเพียงน้ำหนักเท่ากับธุลีก็ตาม ไม่มีหุ้นส่วนใดทั้งสิ้น มนุษย์ไม่ใช่เจ้าของชีวิตนี้นอกจากอัลลอฮฺจะมอบให้แก่เขา อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ قُلِ ٱللَّهُمَّ مَٰلِكَ ٱلْمُلْكِ تُؤْتِى ٱلْمُلْكَ مَن تَشَآءُ وَتَنزِعُ ٱلْمُلْكَ مِمَّن تَشَآءُ
وَتُعِزُّ مَن تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَآءُ ۖ بِيَدِكَ ٱلْخَيْرُ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ
﴿٢٦﴾ ﴾

“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าข้าแต่อัลลอฮฺผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งอำนาจทั้งปวง พระองค์นั้นจะทรงประทานอำนาจแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และจะทรงถอดถอนอำนาจจากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงให้เกียรติแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงยังความต่ำต้อยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ความดีทั้งหลายนั้นอยู่ที่พระหัตถ์ของพระองค์ แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง” (อาละอิมรอน : 26)

ทุกสิ่งที่มนุษย์ครอบครองสุดท้ายมันก็ต้องคืนกลับไป *ประการแรก* เขาครอบครองสมบัติจนสิ้นใจสุดท้ายทิ้งมันให้แก่คนอื่น *ประการที่สอง* เขาป่วยตายไปกะทันหันหรือเกิดโรคระบาดขึ้นหรืออื่น ๆ สุดท้ายก็ทิ้งสมบัติไป ดังเช่นเรื่องราวของชาวสวน (อัลกอลัม : 17-33) เมื่อคราวที่พวกเขาสาบานว่าจะเก็บผลผลิตแต่เช้า (แต่ไม่แบ่งแก่ผู้อนาถา) และไม่ยอมกล่าวว่า *อินชาอัลลอฮฺ* สวนดังกล่าวจึงประสบเภทภัยที่มาจากอัลลอฮฺในยามดึก (ถูกไฟเผา) จนไหม้ดำทะมึนราวกับกลางคืน ทั้งที่ตอนเย็นพวกเขายังครอบครองสวนหลายพันไร่ แต่พอรุ่งเช้ากลับไม่เหลืออะไรไว้ครอบครอง

ทุกสิ่งซึ่งบ่าวครอบครองทั้งหมดอัลลอฮฺทรงประทานให้ อัลลอฮฺผู้ทรงประทาน ผู้ทรงห้าม (โชคลาภ) ผู้ทรงระงับ ผู้ทรงประทานความมั่งคั่ง (ปัจจัยยังชีพ) ผู้ทรงทำให้ตกต่ำ ผู้ทรงยกย่อง (ฐานันดร) ผู้ทรงให้เกียรติแก่ปวงบ่าวที่ศรัทธาและผู้ทรงลดเกียรติของผู้ฝ่าฝืน ทุกกิจการและอำนาจเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์

ดังนั้น พระองค์เท่านั้นคู่ควรได้รับการอิบาดะห์ เพราะพระองค์คือผู้ทรงราชันซึ่งการให้และยับยั้ง การลดเกียรติและยกย่องอยู่ที่พระหัตถ์ของพระองค์ สิ่งอื่นนอกเหนือจากพระองค์ไม่คู่ควรถูกอิบาดะห์ แต่ทว่าพวกเขาคือสิ่งที่พระองค์สร้างขึ้นซึ่งยอมสยบอยู่ใต้พระหัตถ์ของผู้มีกรรมสิทธิ์และอยู่ใต้พระประสงค์ของพระผู้ทรงสร้าง

ผู้ที่ไม่ได้ครอบครองสิ่งใดในสากลจักรวาลนี้ สักเพียงน้ำหนักเท่ากับธุลี

ไม่อนุญาตอิบาดะห์ต่อเขาแม้เพียงเล็กน้อย เพราะว่าการอิบาดะห์เป็นสิทธิ์ของผู้ทรงราชันโดยสิ้นเชิง ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงเกริกเกียรติ องค์อภิบาล ผู้บริหารจัดการสากลจักรวาลนี้ ไม่มีการตั้งหุ้นส่วนการบูชาเคียงคู่พระองค์

หลักฐานประการที่ห้า

﴿مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦ﴾

"ใครเล่าคือผู้ที่จะขอความช่วยเหลือให้แก่ผู้อื่น ณ ที่พระองค์ได้ นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น"

เพราะพระองค์คือผู้ทรงราชัน ใครจะกล้ากระทำสิ่งใดต่ออำนาจของพระองค์โดยปราศจากการอนุมัติของพระองค์ ความช่วยเหลือเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺเพียงผู้เดียวเท่านั้น ดังที่อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿قُل لِّلَّهِ ٱلشَّفَٰعَةُ جَمِيعٗاۖ﴾

"จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ความช่วยเหลือนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺโดยสิ้นเชิง" (อัซ-ซุมัร : 44)

การขอความช่วยเหลือ *(ชะฟาอะฮฺ)* ไม่อาจทำได้เว้นแต่ด้วยการอนุมัติของพระองค์และไม่สามารถได้สิ่งใดเว้นแต่พระองค์จะประทานให้ อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿وَلَا تَنفَعُ ٱلشَّفَٰعَةُ عِندَهُۥٓ إِلَّا لِمَنۡ أَذِنَ لَهُۥۚ﴾

"การชะฟาอะฮฺจะไม่เกิดประโยชน์อันใด ณ ที่พระองค์นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงอนุญาตแก่เขา" (สะบะอฺ : 23)

อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ وَكَم مِّن مَّلَكٍ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ لَا تُغۡنِي شَفَٰعَتُهُمۡ شَيۡـًٔا إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ أَن يَأۡذَنَ ٱللَّهُ لِمَن يَشَآءُ وَيَرۡضَىٰٓ ٢٦ ﴾

“และมะลักกี่มากน้อยในชั้นฟ้าทั้งหลายนั้น การชะฟาอะฮฺของพวกเขาจะไม่อำนวยประโยชน์อันใด (แก่พวกเขา) เว้นแต่หลังจากอัลลอฮฺจะทรงอนุมัติแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงพอพระทัย” (อัน-นัจมฺ : 26)

ท่านนบีของเรา มุหัมมัด *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* มีตำแหน่งอันทรงเกียรติในวันกิยามะฮฺคือ การขอความช่วยเหลือให้แก่ผู้อื่น แต่ทว่าสิ่งนั้นจะไม่เกิดขึ้นเว้นแต่หลังจากมีการอนุมัติจากอัลลอฮฺ (ดังหะดีษเมื่อคราวที่ท่านนบีกราบต่อหน้าอัลลอฮฺ แล้วมีรับสั่งว่า) “โอ้มุหัมมัด จงเงยศีรษะขึ้นและจงขอ เจ้าจะได้รับแน่นอน จงช่วยเหลือ แน่นอน การช่วยเหลือของเจ้าจะถูกตอบรับ”

หลังจากนั้น (สิ่งที่ต้องพิจารณาในที่นี้) คือ แท้จริง การช่วยเหลือดังกล่าวไม่ใช่ทุกคนที่จะให้การช่วยเหลือและไม่ใช่ทุกคนที่จะได้รับการช่วยเหลือ แต่ทว่าเฉพาะผู้ที่ให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺโดยเจตนารมณ์บริสุทธิ์เท่านั้น ไม่มีสิทธิ์สำหรับผู้ที่ทำการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ ดังบันทึกในหนังสือ *เศาะเหี๊ยะฮ์มุสลิม* มีรายงานมาจากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ *ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ* ว่า “โอ้ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ ใครที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดกับการช่วยเหลือของท่านในวันกิยามะฮฺ” ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* กล่าวว่า “โอ้อบูฮุร็อยเราะฮ์ แท้จริง ฉันคิดว่าไม่มีใครถามเรื่องนี้ก่อนหน้าเจ้าแล้ว เพราะเจ้าศรัทธามั่นต่อหะดีษ มนุษย์ที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดได้รับการขอความช่วยเหลือของฉันในวันกิยามะฮฺนั่นคือผู้ที่กล่าวว่า (**لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ**) จากหัวใจของเขาที่บริสุทธิ์”

ท่านอิบนุ้ล ก็อยยิม กล่าวว่า “คำพูดของท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* ในหะดีษอบูฮุร็อยเราะฮ์ *ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ* ที่ว่า ‘มนุษย์ที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดได้รับการขอความช่วยเหลือของฉันในวันกิยามะฮฺนั่นคือ

ผู้ที่กล่าวว่า **(لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ)** ’ คือหนึ่งในความลับของเตาฮีด นั่นคือ การช่วยเหลือจะได้มาด้วยการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺโดยเจตนารมณ์บริสุทธิ์เท่านั้น ผู้ใดที่มอบความเป็นหนึ่งแก่อัลลอฮฺสมบูรณ์กว่าย่อมคู่ควรกับการได้รับการช่วยเหลือมากกว่า เพราะการช่วยเหลือจะไม่เกิดขึ้นด้วยการตั้งภาคีต่อผู้ที่ให้การช่วยเหลือดังพฤติกรรมของพวกมุชริกีน”[19]

ท่านอิหม่ามมุสลิม ก็ได้บันทึกหะดีษอีกบทหนึ่ง (ในหนังสือเศาะเหี๊ยะฮ์ของท่าน) จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ *ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ* จากท่านนบี *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* ซึ่งกล่าวว่า “นบีทุกคนจะมีดุอาอฺมุสตะญาบ (คือจะถูกรับอย่างแน่นอน) ขณะที่ฉันเก็บรักษาดุอาอฺของฉันไว้เพื่อช่วยเหลือประชาชาติของฉันในวันกิยามะฮฺ *อินชาอัลลอฮฺ* การช่วยเหลือของฉันจะครอบคลุมถึงผู้ที่เสียชีวิตลงโดยไม่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺด้วยสิ่งใด”

หลักฐานประการที่ห้านี้ (อธิบายเกี่ยวกับ) ความเท็จของความเชื่อพวกมุชริกีนที่วางอยู่บนการเบี่ยงเบนสัจธรรมของอัลลอฮฺ (คืออิบาดะห์) ต่อสิ่งอื่นจากพระองค์ พวกเขาเชื่อว่าการสักการะไหว้วอนของพวกเขาดังกล่าวจะทำให้ได้รับการช่วยเหลือและเป็นสื่อกลางเพื่อทำให้พวกเขาเข้าใกล้ชิดต่ออัลลอฮฺ อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ وَيَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمۡ وَلَا يَنفَعُهُمۡ وَيَقُولُونَ هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا عِندَ ٱللَّهِۚ ﴾

“และพวกเขาจะเคารพภักดีสิ่งอื่นไปจากอัลลอฮฺ ที่มิได้ให้โทษแก่พวกเขาและมิได้ให้ประโยชน์แก่พวกเขาและพวกเขาจะกล่าวว่าเหล่านี้คือผู้ช่วยเหลือเรา ณ ที่อัลลอฮฺ” (ยูนุส : 18)

---

[19] *ตะย์ซีบุส สุนัน* เล่ม 7 หน้าที่ 134

และพวกเขากล่าวว่า

﴿ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ ﴾

“เรามิได้เคารพภักดีพวกเขา เว้นแต่เพื่อทำให้เราเข้าใกล้ชิดต่ออัลลอฮฺ” (อัซ-ซุมัร : 3)

และพวกเขายังเพิ่ม (ความหลงผิด) ข้างบนโดยหันไปอิบาดะห์ต่อคนตาย ก้อนหิน รวมถึงต้นไม้และอื่น ๆ พวกเขาขอดุอาอฺและเชือดสัตว์ตลอดจนบนบานศาลกล่าวต่อสิ่งที่พวกเขาสักการะไหว้วอนข้างต้น วิงวอนขอต่อสิ่งที่สักการะไหว้วอนข้างต้นในสิ่งที่จำเป็น ขจัดเภทภัยและความยากลำบาก โดยเชื่อมั่นว่าสิ่งที่ถูกสักการะไหว้วอนข้างต้น (อื่นนอกจากอัลลอฮฺ) ได้ยินในสิ่งที่ร้องขอและตอบรับดุอาอฺของผู้ที่ร้องขอ ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นการตั้งภาคีทั้งสิ้นและความหลงผิดที่พวกเขา (มุชริกีน) ได้ทำในอดีตและปัจจุบันภายใต้คำขวัญการช่วยเหลือ

ในที่นี้ มีอยู่ 3 สิ่งในการช่วยเหลือที่พวกหลงผิดไม่รู้หรือพวกเขาแกล้งทำเป็นไม่รู้ นั่นคือ จะไม่ได้รับการช่วยเหลือใด ๆ เว้นแต่ด้วยการอนุมัติของอัลลอฮฺ จะไม่ได้รับการช่วยเหลือใด ๆ เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮฺทรงพอพระทัยในคำพูดและการกระทำของเขาและอัลลอฮฺไม่ทรงพอพระทัยผู้ใดเว้นแต่บรรดาผู้ที่ให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ

หลักฐานประการที่หก

﴿ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ ﴾

“พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของพวกเขาและสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของพวกเขา”

หมายถึง ความรู้ของอัลลอฮฺครอบคลุมทุกสิ่งทั้งในอดีตและอนาคตที่จะเกิดขึ้น ดังนั้น อัลลอฮฺทรงรู้สิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว สิ่งที่จะเกิดขึ้น ความรู้ของอัลลอฮฺครอบคลุมทุกสิ่ง อัลลอฮฺทรงรู้จำนวนของทุกสิ่งทุกอย่าง จะไม่ทรงรู้ได้อย่างไรในเมื่อพระองค์คือ พระผู้ทรงสร้างสิ่งถูกสร้างของพระองค์ทั้งหมด อัลลอฮฺทรงดำรัสไว้ว่า

﴿ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ ﴾

“พระผู้ทรงสร้างจะมิทรงรอบรู้ดอกหรือ พระองค์คือผู้รอบรู้อย่างถี่ถ้วนผู้ทรงตระหนักยิ่ง” (อัล-มุลกฺ : 14)

การที่อัลลอฮฺเป็นผู้สร้างมัคลู๊คทั้งหมด (สิ่งที่พระองค์สร้างขึ้น) คือหลักฐานที่แจ่มแจ้งเกี่ยวกับความกว้างในความรู้ของอัลลอฮฺกับสิ่งที่พระองค์สร้างขึ้นทั้งหมด อัลลอฮฺทรงกล่าวว่า

﴿ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾ ﴾

“อัลลอฮฺผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและทรงสร้างแผ่นดินก็เยี่ยงนั้น พระบัญชาจะลงมาท่ามกลางมันทั้งหลาย (ชั้นฟ้าและแผ่นดิน) เพื่อพวกเจ้าจะได้รู้ว่า แท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่งอย่าง และแท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงห้อมล้อมทุกสิ่งอย่างไว้ด้วยความรอบรู้ (ของพระองค์)” (อัฏ-เฏาะลาก : 12)

มีบันทึกไว้ว่า : วันหนึ่งพวกปฏิเสธพระเจ้าได้กล่าวว่า “ฉันสามารถสร้างได้นะ” มีคนกล่าวว่า “แสดงให้เราเห็นซิ สิ่งที่ท่านสร้างได้นะ” เขาจึงเอาเนื้อสัตว์มาหั่นคละกันกับมูลสัตว์ แล้ววางไว้ในถ้วยและเก็บใส่กุญแจ แล้วส่งมอบให้คน

นำไปเก็บไว้ 3 วัน หลัง 3 วันผ่านไปเมื่อนำถ้วยดังกล่าวมาและเปิดกุญแจดู ทันใดนั้น ถ้วยก็เต็มไปด้วยหนอน แล้วเขาก็พูดว่า “นี่แหละคือการสร้างของฉัน” หลังจากนั้น มีคนถามเขาว่า “แล้วมีหนอนกี่ตัว” เขาตอบไม่ได้ เขาถูกถามอีกว่า “มีตัวผู้ตัวเมียอยู่กี่ตัว แล้วคุณสามารถให้ปัจจัยยังชีพแก่มันได้ไหม?” เขาไม่สามารถตอบคำถามได้แม้แต่คำถามเดียว แล้วคนที่ถามก็บอกกับเขาว่า “ผู้ที่สร้างต้องสามารถนับจำนวนทุกสิ่งที่เขาสร้างได้และรู้ว่ามีตัวผู้ตัวเมียอยู่กี่ตัว รวมทั้งสามารถให้ปัจจัยยังชีพแก่สิ่งถูกสร้างได้ รู้ว่าอายุเท่าไรและจะสิ้นอายุขัยเมื่อไรด้วย”[20] พวกปฏิเสธพระเจ้าจึงเงียบกริบ พูดไม่ออก

ฉันจำได้เมื่อคราวที่เล่าเรื่องนี้ให้ฟังแก่นักศึกษาจากรัฐอิสลามที่ถูกปกครองโดยสหภาพโซเวียต เขางุนงงสงสัยที่ได้ยินคำตอบและกล่าวว่า “หลักฐานที่ยิ่งใหญ่นี้หายจากความจำของเราได้อย่างไร” เขากล่าวว่า พวกคอมมิวนิสต์จะสอนในสิ่งที่เคลื่อบแคลงเช่นนี้ในชั้นเรียน โดยเฉพาะในชั้นเรียนประถมศึกษาจนเกิดข้อสงสัยกับบรรดาเด็กนักเรียนมุสลิม เขาเล่าว่าเรื่องนี้ก็เคยเกิดขึ้นกับตัวเอง เขาประหลาดใจในคำตอบ

ถึงอย่างไรก็ตาม หลักฐานต่าง ๆ ในการให้ความเป็นหนึ่งแก่อัลลอฮฺและเคารพภักดี (ศาสนา) พระองค์ด้วยความบริสุทธิ์ทั้งหมดคือ ความรู้ของอัลลอฮฺที่แผ่ไพศาลยิ่งและครอบคลุมสิ่งถูกสร้างของพระองค์ทั้งหมด อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮู วะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿لَا يَعۡزُبُ عَنۡهُ مِثۡقَالُ ذَرَّةٖ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَآ أَصۡغَرُ مِن ذَٰلِكَ وَلَآ أَكۡبَرُ﴾

---

[20] อัต-ตัยมีย์ *อัล-หุจญะฮ์ฟีย์บายาน อัล-มะฮัจญะฮ์* เล่ม 1 หน้า 130.

ท่านอัล-บัฆดาดีย์ กล่าวไว้ในหนังสือ *อัล-ฟัรฺกู บัยนา อัล-ฟิร็อก* หน้า 279 ว่า หนึ่งในกลุ่มแนวคิดบิดเบือนจากกลุ่มผู้ปฏิเสธตักดิรฺ นั่นคือ กลุ่มอัล-ฮิมัรยะห์ มีทัศนะว่า มนุษย์สร้างสัตว์ชนิดต่าง ๆ ได้ เช่น เนื้อที่ถูกฝังหรือถูกตากแห้งแล้วมีหนอน พวกนี้เชื่อว่าพวกหนอนเกิดจากฝีมือของมนุษย์ มหาบริสุทธิ์จงมีแด่อัลลอฮฺ จากการทึกทักของพวกมุชริก

“ไม่มีแม้แต่น้ำหนักเพียงเท่าธุลีในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดินและที่เล็กยิ่งกว่านั้นและที่ใหญ่กว่านั้น” (สะบะอฺ : 3)

ดังนั้น อัลลอฮฺได้กล่าวถึงความเท็จในความเชื่อของพวกมุชริกีนว่า

﴿ وَجَعَلُواْ لِلَّهِ شُرَكَآءَ قُلۡ سَمُّوهُمۡۚ أَمۡ تُنَبِّـُٔونَهُۥ بِمَا لَا يَعۡلَمُ فِي ٱلۡأَرۡضِ أَم بِظَٰهِرٖ مِّنَ ٱلۡقَوۡلِۗ بَلۡ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ مَكۡرُهُمۡ وَصُدُّواْ عَنِ ٱلسَّبِيلِۗ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنۡ هَادٖ ٣٣ ﴾

“พวกเขาได้ตั้งภาคีเทียมอัลลอฮฺ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงกล่าวชื่อพวกมัน หรือพวกท่านจะบอกพระองค์ในสิ่งที่พระองค์ไม่รู้ในแผ่นดิน หรือเป็นเพียงคำพูดที่กล่าวขึ้นมาลอยๆ กระนั้นหรือ เปล่าเลย ได้ถูกทำให้เพริศแพร้วแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ ซึ่งแผนการณ์ของพวกเขา และถูกปิดกั้นจากแนวทาง (ของอัลลอฮฺ) และผู้ใดที่อัลลอฮฺ ทรงประสงค์ให้เขาหลงทาง สำหรับเขาจะไม่มีผู้ชี้แนะให้เลย” (อัร-เราะอฺดฺ : 33)

หลักฐานประการที่เจ็ดและแปด

﴿ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ ﴾

“และพวกเขาจะไม่ล้อมสิ่งใดจากความรู้ของพระองค์ไว้ได้ (พวกเขาไม่มีความรู้ของพระองค์แม้เพียงเล็กน้อย-ผู้แปล) นอกจากสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์เท่านั้น”

ในอายะฮฺนี้ ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับความอ่อนแอและความบกพร่องรวมไปถึงข้อจำกัดในความรู้ของสิ่งที่พระองค์สร้างขึ้น แท้จริง พวกเขาจะไม่ได้รับความรู้ใดเว้นแต่เพียงเล็กน้อย

﴿ وَمَآ أُوتِيتُم مِّنَ ٱلۡعِلۡمِ إِلَّا قَلِيلٗا ٨٥ ﴾

"และพวกท่านจะไม่ได้รับความรู้ใดๆ เว้นแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น" (อัล-อิสรออฺ : 85)

ประการแรก เมื่อคราวที่พวกเขาออกจากครรภ์มารดาของพวกเขา พวกเขาไม่รู้อะไรเลย

﴿ وَٱللَّهُ أَخۡرَجَكُم مِّنۢ بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ شَيۡـٔٗا ﴾

"และอัลลอฮฺทรงให้พวกเจ้าออกจากครรภ์มารดาของพวกเจ้า โดยพวกเจ้าไม่รู้อะไรเลย" (อัน-นะหฺลฺ : 78)

และปลายทางความรู้ของเขาจะจบที่ความอ่อนแอและจะหายไป

﴿ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰٓ أَرۡذَلِ ٱلۡعُمُرِ لِكَيۡ لَا يَعۡلَمَ بَعۡدَ عِلۡمٖ شَيۡـٔٗاۚ ﴾

"และบางคนในหมู่พวกเจ้ามีผู้ถูกนำกลับไปยังวัยต่ำสุดของชีวิต เพื่อมิให้เขารู้อะไรหลังจากที่เคยมีความรู้" (อัน-นะหฺลฺ : 70)

เมื่อมนุษย์มีความรู้ ความรู้ของพวกเขาจะปะปนด้วยการเพิกเฉยและการหลงลืม

﴿ وَلَقَدۡ عَهِدۡنَآ إِلَىٰٓ ءَادَمَ مِن قَبۡلُ فَنَسِيَ وَلَمۡ نَجِدۡ لَهُۥ عَزۡمٗا ١١٥ ﴾

"และโดยแน่นอน เราได้ให้คำมั่นสัญญาแก่อาดัมแต่กาลก่อน แต่เขาได้ลืมและเราไม่พบความมั่นใจอดทนในตัวเขา" (ฏอฮา : 115)

หลักฐานจากหะดีษบทหนึ่ง มีข้อความว่า “อดัมหลงลืมและลูกหลานของอดัมก็หลงลืม”

และความรู้ของมนุษย์จะได้มาโดยอัลลอฮฺเป็นผู้บอกกับพวกเขาเท่านั้น

﴿قَالُوا۟ سُبْحَـٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَآ إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَآ﴾

“พวกเขาทูลตอบว่า มหาบพิตรแห่งพระองค์ เราไม่มีความรู้ (ในชื่อเหล่านั้นเลย) ยกเว้นสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสอนเราให้รู้ไว้เท่านั้น” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 32)

﴿ٱلَّذِى عَلَّمَ بِٱلْقَلَمِ ۝٤ عَلَّمَ ٱلْإِنسَـٰنَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝٥﴾

“ผู้ทรงสอน (มนุษย์ด้วย-ผู้แปล) การใช้ปากกา ผู้ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้” (อัล-อะลัก : 4-5)

﴿خَلَقَ ٱلْإِنسَـٰنَ ۝٣ عَلَّمَهُ ٱلْبَيَانَ ۝٤﴾

“พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ พระองค์ทรงสอนเขาให้เปล่งเสียงพูด” (อัร-รอหฺมาน : 3-4)

มีรายงานว่า ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* ได้ดุอาอฺว่า “โอ้อัลลอฮฺ โปรดสอนฉันความรู้ที่มีคุณประโยชน์ต่อฉันด้วยเถิด” บ่าวจะไม่ได้ความรู้ใด ๆ เว้นแต่อัลลอฮฺประทานเตาฟิกให้แก่เขา รวมไปถึงทำให้ความรู้เป็นเรื่องที่ง่ายดายสำหรับเขา

ข้อความตัดตอนจากถ้อยดำรัสของอัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* **(إِلَّا بِمَا شَآءَ)** *“นอกจากสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์เท่านั้น”* คือหลักฐานการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับพระประสงค์ของอัลลอฮฺเท่านั้น อะไรก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ แน่นอน สิ่งนั้นย่อมบังเกิดและสิ่งใดที่พระองค์ไม่ประสงค์

ก็จะไม่บังเกิด ไม่มีวิถีทางใดและความเพียรพยายามใดเว้นแต่การอนุมัติจากอัลลอฮฺ

ท่านอิหม่ามอัช-ชาฟิอีย์ *รอฮิมาฮุลลอฮ์* กล่าวว่า

อะไรที่พระองค์อัลลอฮฺประสงค์ จะต้องบังเกิดขึ้นแน่
แม้ฉันไม่ได้ต้องการ

และอะไรที่ฉันต้องการจะไม่บังเกิด ถ้าพระองค์ไม่ประสงค์

พระองค์สร้างบ่าวพระองค์ทรงรู้ดี

ในความรู้ของพระองค์ หนุ่มสาวและแก่ชรากำลังเดินไป

นี่ พระองค์ทรงให้สุขสำราญ และนั่น พระองค์ทรงให้ทุกข์

นี่ พระองค์ทรงช่วยเหลือ และนั่น พระองค์มิทรงช่วยเหลือ

คนหนึ่งจากพวกนั้นมีทั้งทุกข์และสุข

และคนหนึ่งจากพวกนั้นมีทั้งไม่ดีและดี[21]

[21] บันทึกโดย ท่านอัล-ลาลิกาอีย์ ใน *ชะรอห์ อัล-เอิ๊ยะอฺติกอด* (1304)

หลักฐานประการที่เก้า

﴿ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ ﴾

“เก้าอี้ (กุรซีย์-ผู้แปล) พระองค์นั้นกว้างขวางทั่วชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน”

กุรซีย์ คือ สิ่งที่พระองค์สร้างขึ้นซึ่งยิ่งใหญ่ เป็นหนึ่งในสิ่งที่พระองค์อัลลอฮฺสร้างขึ้น อัลลอฮฺทรงกล่าวถึงคุณลักษณะของกุรซีย์ว่า ความกว้างขวางของมันครอบคลุมชั้นฟ้าและแผ่นดิน ขนาดของมันกว้างขวางและยิ่งใหญ่เทียบชั้นฟ้าและแผ่นดินกับกุรซีย์แล้วเล็กเพียงนิดเดียว เช่นกัน หากเทียบกุรซีย์กับอะรัชแล้ว กุรซีย์เล็กเพียงนิดเดียว ดังบันทึกในหะดีษ โดยรายงานมาจากท่านอบู ซัรฺ *ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ* ว่า “ฉันเข้าไปในมัสญิด อัล-หะรอม ทันใดนั้น เห็นท่านรอซู้ลุลลอฮ์ *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* อยู่คนเดียว ฉันจึงเข้าไปนั่งใกล้ท่านพลางถามว่า “โอ้ท่านรอซู้ลุลลอฮ์ อายะฮฺใดที่ประเสริฐที่สุดที่ถูกประทานลงมาแก่ท่าน” ท่านตอบว่า “*อายะฮฺกุรซีย์* หากเทียบระหว่างชั้นฟ้าและแผ่นดินกับกุรซีย์แล้วเหมือนกับสร้อยคอที่ถูกขว้างไปในทะเลทรายอันกว้างใหญ่สุดสายตาและหากเทียบอะรัชกับกุรซีย์ก็เหมือนกับทะเลทรายถูกเทียบกับสร้อยคอ”[22] หะดีษบทนี้ถูกนำมาอธิบายอายะฮฺกุรซีย์ เพื่อบ่าวจะได้ใคร่ครวญเกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ของอายะกุรซีย์เมื่อเทียบระหว่างชั้นฟ้าและแผ่นดิน และกุรซีย์เล็กมากหากเทียบกับอะรัชอันยิ่งใหญ่

หากเราใคร่ครวญในที่นี้ สร้อยคอเล็ก ๆ ถูกขว้างไปในทะเลทรายอันกว้างใหญ่สุดสายตา เป็นการเทียบกับทะเลทรายนั่นเอง ดังนั้น กุรซีย์ถูกเทียบกับอะรัชเหมือนกับสร้อยคอเล็ก ๆ กับทะเลทราย การเทียบชั้นฟ้าและแผ่นดิน

---

[22] รายงานโดยท่านอบู นุอัยม์ ใน *อัล-ฮิลยะห์* เล่ม 1 หน้า 166. และท่านอบูชัยคฺ ใน *อัล-อะศอมะห์* เล่ม 2 หน้า 647-649. และท่านอัล-บัยฮะกีย์ ใน *อัล-อัสมาอ์วัศศิฟาต* เล่ม 2 หน้า 300-301 และอื่น ๆ ท่านอัล-อัลบานีย์ กล่าวรับรองหะดีษบทนี้ว่าเป็นหะดีษที่ถูกต้อง ใน *ซิลซิลละห์ อัศ-เศาะหี้หะฮ์* หะดีษที่ 109 พร้อมทั้งสายรายงาน

กับกุรซีย์ก็ทำนองเดียวกัน

ถ้าท่านลองตรึกตรองถึงแผ่นดินที่ท่านเดินอยู่บนมันกับภูเขาต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวท่าน คิดว่ามันกว้างเท่าไรหากเทียบกับแผ่นดินโดยรวม แล้วเทียบกับความกว้างสุดสายตาของแผ่นดินทั้งหมด แล้วเทียบกับชั้นฟ้าที่เจ็ด แล้วเทียบกับกุรซีย์ที่กว้างใหญ่ครอบคลุมชั้นฟ้าและแผ่นดิน แล้วเทียบกับอะรัชที่กว้างใหญ่ที่สุด ทั้งนี้เพื่อจะได้รู้ว่าโลกที่ท่านอาศัยอยู่ช่างเล็กนิดเดียว จะได้รู้ว่าสิ่งถูกสร้างของพระองค์ทั้งหลายใหญ่โตมโหฬารยิ่ง ชี้ให้เห็นความยิ่งใหญ่ของผู้ที่สร้างมัน หลักฐานจากหะดีษบทหนึ่ง มีข้อความว่า *“สูเจ้า จงพิจารณาเกี่ยวกับบรรดาสิ่งที่พระองค์อัลลอฮฺสร้างขึ้นและจงอย่าใช้ปัญญาคิดเกี่ยวกับ (อาตมัน) ของอัลลอฮฺว่าเป็นอย่างไร”*[23] นี่คือการพิจารณาที่จะได้รับความจำเริญ ทำให้ผู้เป็นบ่าวได้รู้จักความยิ่งใหญ่และความสมบูรณ์ของพระผู้สร้าง แท้จริง อัลลอฮฺคือผู้ทรงเกรียงไกร ผู้ทรงพิชิตโดยเด็ดขาด ผู้ทรงสูงสุดและผู้ทรงยิ่งใหญ่ เพราะฉะนั้นนักวิชาการกล่าวว่า “อันที่จริง การเรียกว่า *กุรซีย์* ในอายะฮฺนี้คือการเริ่มต้นและเปิดการอธิบายเกี่ยวกับความสูงส่งและความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ ดังในตอนท้ายของอายะฮฺกุรซีย์”

เมื่อผู้ศรัทธารู้จักความยิ่งใหญ่นี้แล้ว เขาจะยอมสยบและศิโรราบต่อหน้าพระผู้อภิบาล ตลอดจนมอบการอิบาดะห์ทั้งหมดต่อพระองค์และศรัทธาว่าพระองค์เท่านั้นที่คู่ควรกับการถูกอิบาดะห์มิใช่อื่นจากพระองค์ เขาจะได้รู้เสียทีว่าพวกมุชริกีนไม่ได้ให้ความยิ่งใหญ่แด่อัลลอฮฺ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ อันพึงมีต่อพระองค์อย่างแท้จริง ดังที่อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

---

[23] บันทึกโดยท่านอัล-ลาลิกาอีย์ ใน *ชะรอห์ อัล-เอี๊ยะอฺติกอด* เล่ม 3 หน้า 525. และท่านอบูชัยคฺ ใน *อัล-อะศอมะห์* เล่ม 2 หน้า 210. จากหะดีษของท่านอุมัรฺ อิบนุล ค็อฏฏอบ *ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ* สายงานของหะดีษบทนี้อ่อนมากแต่มี *ชะฮีด* (หลักฐานยืนยันจากหะดีษกระแสอื่น) จากหะดีษของท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ ท่านอับดุลลอฮฺ บิน สลาม ท่านอบู ซัรฺ และท่านอิบนุ อับบาส และท่านชัยคฺอัล-อัลบานีย์ กล่าวว่า หะดีษนี้เป็นหะดีษ *หะซัน* ใน *ซิลซิลละห์ อัศ-เศาะหี้หะฮ์* หะดีษที่ 1788 พร้อมทั้งสายรายงานต่าง ๆ

﴿ وَمَا قَدَرُوا۟ ٱللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِۦ وَٱلْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُۥ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ
وَٱلسَّمَٰوَٰتُ مَطْوِيَّٰتٌۢ بِيَمِينِهِۦ ۚ سُبْحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾ ﴾

“และพวกเขามิได้ให้ความยิ่งใหญ่แด่อัลลอฮฺอันพึงมีต่อพระองค์อย่างแท้จริง และแผ่นดินนี้ทั้งหมดเป็นเพียงกำพระหัตถ์หนึ่งของพระองค์ในวันกิยามะฮฺ และชั้นฟ้าทั้งหลายจะม้วนกลิ้งด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี” (อัซ-ซุมัร : 67)

และอัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ مَّا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا۟ كَيْفَ خَلَقَ
ٱللَّهُ سَبْعَ سَمَٰوَٰتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ ٱلْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ ٱلشَّمْسَ سِرَاجًا
﴿١٦﴾ وَٱللَّهُ أَنۢبَتَكُم مِّنَ ٱلْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾
وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لِّتَسْلُكُوا۟ مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ ﴾

“ทำไมพวกท่านจึงไม่สำนึกถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ และโดยแน่นอนพระองค์ทรงสร้างพวกท่านตามลำดับขั้นตอน พวกเจ้าไม่เห็นดอกหรือว่าอัลลอฮฺทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้น ๆ อย่างไร และทรงทำให้ดวงจันทร์ในชั้นฟ้าเหล่านั้นมีแสงสว่าง และทรงทำให้ดวงอาทิตย์มีแสงจ้า และอัลลอฮฺทรงบังเกิดพวกท่านจากแผ่นดินเช่นพืชผัก แล้วจะทรงให้พวกท่านกลับคืนสู่ในแผ่นดินและจะทรงให้พวกท่านออกมาอีกเพื่อคืนชีพ และอัลลอฮฺทรงทำให้แผ่นดินนี้ราบเรียบกว้างใหญ่สำหรับพวกท่าน เพื่อพวกท่านจะได้สัญจรไปมาตามพื้นที่โล่งกว้างนั้น” (นูหฺ : 13-20)

พวกมุชริกีนไม่มีปัญญากระนั้นหรือ? เมื่อพวกเขาให้ความรู้สึกต่ำต้อยและยอมสยบ ยอมจำนนและความหวัง ความกลัวและความกังวล ตลอดจนให้ความรักแก่สิ่งที่พระองค์สร้างขึ้นที่ล้วนอ่อนแอ ต่ำต้อย ไม่สามารถให้คุณให้โทษแก่ตัวมันเองได้ แล้วนับประสาอะไรกับสิ่งอื่น ๆ ? พวกเขาละความจำนนและอ่อนน้อมถ่อมตนต่อองค์อภิบาล ผู้ทรงยิ่งใหญ่ และพระผู้สร้าง ผู้ทรงยิ่งใหญ่ อัลลอฮฺทรงสูงส่งกว่าสิ่งที่พวกเขากล่าวคุณลักษณะไว้และมหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮฺจากสิ่งที่พวกเขาตั้งหุ้นส่วนการบูชาเคียงคู่พระองค์

หลักฐานประการที่สิบ

﴿ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ ﴾

“และการรักษามันทั้งสองก็ไม่เป็นภาระหนักแก่พระองค์”

อายะฮฺนี้ได้กล่าวถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ ความเดชานุภาพและพลานุภาพของพระองค์ที่สมบูรณ์ อย่างที่ทราบว่าประโยคปฏิเสธในอัล-กุรอานไม่ได้แปลว่าปฏิเสธอย่างเดียวเท่านั้น แต่จะยืนยันคุณลักษณะความสมบูรณ์อันตรงข้ามกับสิ่งที่ถูกปฏิเสธอัลลอฮฺตรัสว่า (وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ) หมายถึง ไม่เป็นอุปสรรค ไม่เป็นภาระหนัก ไม่ทำให้อัลลอฮฺเหนื่อยยากเลยในการพิทักษ์มันทั้งสอง (ชั้นฟ้าและแผ่นดิน) นี่แสดงให้เห็นพลานุภาพและความเดชานุภาพของอัลลอฮฺที่สมบูรณ์ และแท้จริงอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงพิทักษ์ พระองค์ทรงพิทักษ์ชั้นฟ้าและแผ่นดิน ดังที่อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ إِنَّ ٱللَّهَ يُمۡسِكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ أَن تَزُولَاۚ وَلَئِن زَالَتَآ إِنۡ أَمۡسَكَهُمَا مِنۡ أَحَدٖ مِّنۢ بَعۡدِهِۦٓۚ إِنَّهُۥ كَانَ حَلِيمًا غَفُورٗا ٤١ ﴾

“แท้จริง อัลลอฮฺทรงค้ำจุนชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเอาไว้มิให้มันหล่นลงมาและหากมันทั้งสองหล่นลงมาก็ไม่มีผู้ใดค้ำจุนมันทั้งสองไว้ได้ นอกจากพระองค์ แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงขันติ ผู้ทรงอภัยเสมอ” (ฟาฏิร : 41)

อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสอีกว่า

﴿ وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦٓ أَن تَقُومَ ٱلسَّمَآءُ وَٱلۡأَرۡضُ بِأَمۡرِهِۦۚ ﴾

“และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ ชั้นฟ้าและแผ่นดินมั่นคงอยู่ตามพระบัญชาของพระองค์” (อัร-รูม : 25)

ในอายะฮฺข้างต้น (وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ) ได้ยืนยันเกี่ยวกับความต้องการของสิ่งถูกสร้างของพระองค์ทั้งหมดที่มีต่ออัลลอฮฺ การปกป้องดูแลและพิทักษ์สิ่งถูกสร้างของพระองค์ด้วยการอนุมัติและพระประสงค์ของอัลลอฮฺ พระองค์ทรงปกป้องสิ่งถูกสร้างของพระองค์ด้วยอำนาจของพระองค์ สิ่งถูกสร้างของพระองค์ทั้งหมดต่างต้องการอัลลอฮฺในทุก ๆ ด้าน พวกเขาไม่มีทางพ้นไปจากการพิทักษ์ของอัลลอฮฺ นี่คือหลักฐานที่ชัดเจนเกี่ยวกับวาญิบ (จำเป็นต้องทำถ้าทิ้งบาป) ในการให้ความเป็นหนึ่งแก่อัลลอฮฺเท่านั้นและมีเจตนารมณ์บริสุทธิ์ต่อศาสนาของพระองค์ รวมไปถึงออกห่างจากการตั้งภาคีและการตั้งหุ้นส่วนการบูชาเคียงคู่พระองค์ การตั้งหุ้นส่วนการบูชาสิ่งถูกสร้างของพระองค์ที่อ่อนแอและต่ำต้อยเคียงคู่กับพระผู้อภิบาลและพระผู้สร้าง มันคู่ควรแล้วกระนั้นหรือ? และการตั้งหุ้นส่วนการบูชาสิ่งถูกสร้างของพระองค์ซึ่งถูกพิทักษ์เคียงคู่กับผู้พิทักษ์มันคู่ควรแล้วกระนั้นหรือ? รวมไปถึงการตั้งหุ้นส่วนการบูชาสิ่งถูกสร้างของพระองค์ที่อ่อนแอและต่ำต้อยในทุกด้านเคียงคู่กับผู้ทรงร่ำรวย ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ มันคู่ควรแล้วกระนั้นหรือ? อัลลอฮฺเป็นผู้ทรงสูงสุดจากสิ่งที่พวกเขาทำการตั้งภาคี

ท่านอิบนุ้ล ก็อยยิม *รอฮิมาฮุลลอฮ์* กล่าวไว้ว่า “นี่คือที่สุดความโง่เขลา

และความอธรรม (เมื่อสิ่งถูกสร้างของพระองค์ที่ถูกสร้างมาจาก) ดินถูกนำมาเสมอทัดเทียมกับองค์อภิบาลของทุกสิ่งได้อย่างไร? บ่าวจะเสมอทัดเทียมกับนายได้อย่างไร? สิ่งถูกสร้างของพระองค์ทั้งขัดสน อ่อนแอ ไร้พลัง ต้องการพึ่งผู้อื่น ตลอดจนไม่มีกรรมสิทธิ์อะไรเลยถูกนำมาเสมอทัดเทียมองค์อภิบาล ผู้ทรงร่ำรวยและผู้ทรงอำนาจได้อย่างไรกัน? ในเวลาเดียวกัน ความร่ำรวยของพระองค์ ความเดชานุภาพด้วย ศักดานุภาพ อำนาจ ความดี ความรอบรู้ ความเมตตา ตลอดจนความสมบูรณ์ไร้ที่ติของพระองค์ย่อมลาซิมกับพระองค์

จะมีความอธรรมใดอีกที่เลวไปกว่าความอธรรมนี่? จะมีหุ่มใดอีกที่บิดเบี้ยวไปกว่านี้ เพราะเขาได้ทำการเทียบเทียมอัลลอฮฺกับสิ่งถูกสร้างของพระองค์ ซึ่งไม่มีทางเทียบเทียม (สิ่งอื่น ๆ) กับพระองค์ได้ อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَجَعَلَ ٱلظُّلُمَٰتِ وَٱلنُّورَۖ ثُمَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِرَبِّهِمۡ يَعۡدِلُونَ ١ ﴾

“การสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ ผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และได้ทรงให้มีบรรดาความมืดและแสงสว่าง แต่แล้วบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น ก็ยังให้ (สิ่งอื่น) เท่าเทียมกับพระเจ้าของเขาอยู่” (อัล-อันอาม : 1)

พวกมุชริกได้ทำการเทียบเทียมผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินและผู้ที่สร้างความมืดและแสงสว่างกับผู้ที่ไม่มีกรรมสิทธิ์แม้แต่มดตัวเดียว ไม่ว่าจะเป็นที่ชั้นฟ้าหรือแผ่นดินเพื่อตัวเองหรือคนอื่น นี่เจ้าพวกมุชริก พวกเจ้าช่างอธรรมเสียยิ่งกระไร”[24]

[24] *อัล-ญะวะบุลกาฟีย์,* หน้า 156

หลักฐานประการที่สิบเอ็ดและสิบสอง

﴿ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ﴾

“และพระองค์นั้นคือผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่”

จากข้อความตัดตอนของอายะฮฺนี้ ปรากฏหลักฐานสองประการจากหลักฐานต่าง ๆ ของการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ แท้จริงแล้ว อัลลอฮฺคู่ควรได้รับการอิบาดะห์ทั้งหมด (ถูกเคารพกราบไหว้วิงวอน) หาใช่อื่นจากพระองค์ด้วยการยืนยันความสูงส่งของอัลลอฮฺเหนือสิ่งถูกสร้างของพระองค์ทั้งหมดและความยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่สมบูรณ์

อลีฟ และ *ลาม* (أل) ใน (وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ) ครอบคลุมทุกความหมายของคำว่าสูงส่ง คือ อาตมัน (ซาต) ที่สูงส่ง มหิทธานุภาพที่สูงส่งและความยิ่งใหญ่ที่สูงส่งสำหรับพระองค์ทุกสิ่งสูงส่งยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นอาตมัน มหิทธานุภาพ รวมไปถึงความยิ่งใหญ่ ดังนั้น อัลลอฮฺทรงสูงส่งด้วยอาตมันของพระองค์เหนือสิ่งถูกสร้างของพระองค์ทั้งหมด ดังที่อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ ٱلرَّحۡمَٰنُ عَلَى ٱلۡعَرۡشِ ٱسۡتَوَىٰ ۝٥ ﴾

“ผู้ทรงกรุณาปรานี ทรงสถิตย์อยู่บนบัลลังก์” (ฏอฮา : 5)

และพระองค์ทรงสูงส่งยิ่งด้วยมหิทธานุภาพของพระองค์ ดังที่อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ وَهُوَ ٱلۡقَاهِرُ فَوۡقَ عِبَادِهِۦۚ ﴾

“และพระองค์ทรงเป็นผู้ทรงมหิทธานุภาพเหนือข้าทาสของพระองค์” (อัล-อันอาม : 18)

และพระองค์ทรงสูงส่งด้วยความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ดังที่อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ وَمَا قَدَرُواْ ٱللَّهَ حَقَّ قَدۡرِهِۦٓ ﴾

"และพวกเขามิได้ให้ความยิ่งใหญ่แด่อัลลอฮฺอันพึงมีต่อพระองค์อย่างแท้จริง" (อัซ-ซุมัร: 67)

นี่คือหลักฐานที่ยิ่งใหญ่ในบรรดาหลักฐานว่าด้วยเรื่องเตาฮีดและการตั้งหุ้นส่วนการบูชาเคียงคู่พระองค์เป็นเท็จทั้งสิ้น เพราะฉะนั้น อัลลอฮฺทรงกล่าวในอายะฮฺอื่นว่า

﴿ ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ هُوَ ٱلۡبَٰطِلُ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡكَبِيرُ ٦٢ ﴾

"เช่นนั้นแหละ เพราะว่าอัลลอฮฺ คือผู้ทรงสัจจะ และแท้จริงสิ่งที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจากพระองค์นั้นมันเป็นเท็จ และแท้จริงอัลลอฮฺ พระองค์เป็นผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่" (อัล-ฮัจย์ : 62)

(ٱلۡعَظِيمُ) หมายถึง ยืนยันเกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺว่า แท้จริงไม่มีสิ่งใดยิ่งใหญ่กว่าพระองค์ ส่วนสิ่งที่พระองค์สร้างขึ้นถึงอย่างไรก็ตามความยิ่งใหญ่ของมันก็น่ารังเกียจเสมอ หากเทียบเทียมความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ พระผู้ทรงสร้าง

หลักฐานจากหะดีษกุดซีย์ระบุว่า อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า *"ความอหังการคือเครื่องนุ่งห่มของข้าและความยิ่งใหญ่คือผ้าโสร่งของข้า ผู้ใดจะแย่งชิงหนึ่งในสองอย่างนี้ไปจากข้า ข้าจะจับโยนลงนรกเสีย"* [25]

---

[25] บันทึกโดย ท่านอะห์มัด ท่านอัล-อัลบานีย์ กล่าวรับรองหะดีษบทนี้ว่าเป็นหะดีษที่ถูกต้อง ในหนังสือ *อัศ-เศาะหี้หะฮ์* หะดีษที่ 540.

ส่วนหนึ่งของความเป็นบ่าวผู้ภักดีต่อพระเจ้าอย่างแท้จริง ซึ่งเกี่ยวโยงกับพระนามอัลลอฮฺนี้ (ٱلۡعَظِيمُ) นั่นคือ การที่บ่าวได้ให้ความยิ่งใหญ่แก่องค์อภิบาลของเขา ตลอดจนความอ่อนน้อมถ่อมตัวต่อหน้าพระองค์และยอมสยบต่อพระองค์ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้เป็นบ่าวจงให้ความเป็นหนึ่งแก่อัลลอฮฺด้วยความบริสุทธิ์ใจ ความสงบนิ่งและจำนนศิโรราบ

แท้จริง ชัยฏอนหลอกลวงประชาชาติมาแล้วมากมายจนกระทั่งพวกเขาถูกบิดเบือนความจริง พวกเขาทำการตั้งภาคีอย่างชัดเจนและพวกเขาทำการตั้งภาคีโดยอ้างว่าเพื่อให้ความยิ่งใหญ่แด่อัลลอฮฺ ตามความเชื่อของพวกเขา แท้จริง อัลลอฮฺทรงยิ่งใหญ่ที่สุดและยิ่งใหญ่เสียจนมิอาจจะใกล้ชิดกับพระองค์หากปราศจากการมีสื่อกลางผู้ให้การช่วยเหลือและสิ่งที่ถูกกราบไหว้สักการะที่ใกล้ชิดกับพระองค์ ผู้นำความเท็จทั้งหมดจะไม่เผยแผ่ความเท็จเว้นแต่ด้วยการบิดเบือนสัจธรรม

ท่านอับดุรฺเราะฮฺมาน บิน มะฮ์ดีย์ ได้รับรายงานว่า พวกญะฮฺมียะฮฺได้ปฏิเสธหะดีษต่าง ๆ เกี่ยวกับคุณลักษณะของอัลลอฮฺ พวกเขากล่าวว่า “อัลลอฮฺยิ่งใหญ่กว่าคุณลักษณะใดของพระองค์” ท่านอับดุรฺเราะฮฺมาน บิน มะฮ์ดีย์ จึงกล่าวว่า กลุ่มชนหนึ่งได้หลงทางแล้วในการให้ความยิ่งใหญ่ พวกเขากล่าวว่า “อัลลอฮฺยิ่งใหญ่กว่าที่พระองค์ประทานคัมภีร์ลงมาและส่งท่านรอซูล” แล้วท่านก็อ่านอายะฮฺ

﴿ وَمَا قَدَرُواْ ٱللَّهَ حَقَّ قَدۡرِهِۦٓ إِذۡ قَالُواْ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٖ مِّن شَيۡءٖۗ ﴾

“และพวกเขามิได้ให้ความยิ่งใหญ่แก่อัลลอฮฺตามควรแก่ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ (จงรำลึก) ขณะที่พวกเขากล่าวว่า อัลลอฮฺมิได้ทรงประทานสิ่งใดแก่ปุถุชนคนใด” (อัล-อันอาม : 91)

จากนั้นท่านอับดุรฺเราะฮฺมาน บิน มะฮ์ดีย์ กล่าวว่า “พวกมะญูซี (พวกบูชาไฟ) ไม่ได้หลงทางในแง่การให้ความยิ่งใหญ่ดอกหรือ? พวกเขากล่าวว่า ‘อัลลอฮฺทรงยิ่งใหญ่กว่าที่พวกเราจะกราบไหว้สักการะ แต่พวกเรากราบไหว้สักการะสิ่งที่ใกล้ชิดต่อพระองค์หากเทียบกับพวกเรา’ จนกระทั่งพวกเขาทำการกราบไหว้สักการะพระอาทิตย์และก้มกราบให้แก่มัน อัลลอฮฺจึงได้ประทานอายะฮฺลงมาว่า

﴿وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ﴾

“ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮฺ โดยกล่าวว่า เรามิได้เคารพภักดีพวกเขา เว้นแต่เพื่อทำให้เราเข้าใกล้ชิดกับอัลลอฮฺ” (อัซ-ซุมัร : 3)[26]

นี่คือการคิดไม่ดีของพวกเขาต่อพระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาล (การสงสัยด้วยจิตใจที่อกุศลต่อพระองค์) ซึ่งทำให้พวกเขาเป็นผู้ที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ ตลอดจนการสร้างสื่อกลาง (ระหว่างตัวเขากับพระเจ้า) และผู้คอยให้การช่วยเหลือ พวกเขาเชื่อว่าการทำเช่นนั้นคือการให้ความยิ่งใหญ่แก่พระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาล

ท่านอิบนุ้ล ก็อยยิม *รอฮิมาฮุลลอฮ์* กล่าวว่า “หากประเด็นที่กล่าวมาก่อนหน้านี้ชัดเจนแล้ว ตรงนี้จะพูดถึงความลับของประเด็นข้างต้น นั่นคือ แท้จริงบาปที่ใหญ่ที่สุดในทัศนะของอัลลอฮฺคือ การคิดไม่ดีต่อพระองค์ ผู้ที่คิดไม่ดีต่ออัลลอฮฺเขามีความเชื่อที่ตรงกันข้ามกับความสมบูรณ์ของอัลลอฮฺที่บริสุทธิ์ รวมทั้งเขามีความเชื่อบางอย่างที่ค้านกับพระนามและคุณลักษณะต่าง ๆ ของพระองค์ เพราะฉะนั้น อัลลอฮฺทรงขู่พวกที่คิดไม่ดีต่อพระองค์ อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

[26] เรื่องนี้กล่าวโดย ท่านอัต-ตัยมีย์ ในหนังสือ *อัล-หุจญะฮ์* เล่มที่ 1 หน้า 440.

﴿ عَلَيۡهِمۡ دَآئِرَةُ ٱلسَّوۡءِۖ وَغَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡ وَلَعَنَهُمۡ وَأَعَدَّ لَهُمۡ جَهَنَّمَۖ وَسَآءَتۡ مَصِيرٗا ٦ ﴾

"โดยพวกเขาคิดเกี่ยวกับอัลลอฮฺด้วยความคิดร้าย เหตุร้ายเหล่านั้นจงประสบแก่พวกเขาเถิด และอัลลอฮฺทรงโกรธกริ้วแก่พวกเขาและทรงสาปแช่งพวกเขา อีกทั้งทรงเตรียมนรกญะฮันนัมไว้สำหรับพวกเขาอีกด้วยและมันเป็นทางกลับที่ชั่วร้ายยิ่ง" (อัล-ฟัตฮฺ : 6)

ต่อผู้ที่ปฏิเสธหนึ่งในคุณลักษณะต่าง ๆ ของพระองค์ อัลลอฮฺ ตรัสว่า

﴿ وَذَٰلِكُمۡ ظَنُّكُمُ ٱلَّذِي ظَنَنتُم بِرَبِّكُمۡ أَرۡدَىٰكُمۡ فَأَصۡبَحۡتُم مِّنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٢٣ ﴾

"และนั่นแหละการนึกคิดของพวกเจ้า ซึ่งพวกเจ้านึกคิดต่อพระเจ้าของพวกเจ้านั้น เป็นการทำให้พวกเจ้าประสบความหายนะ แล้วพวกเจ้าก็กลายเป็นผู้ขาดทุน" (ฟุศศิลัต : 23)

อัลลอฮฺได้กล่าวถึงผู้เป็นที่รักยิ่งของพระองค์ นั่นคือ ท่านนบีอิบรอฮีม ท่านบอกกับคนของท่าน ดังในอัล-กุรอาน ว่า

﴿ إِذۡ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوۡمِهِۦ مَاذَا تَعۡبُدُونَ ٨٥ أَئِفۡكًا ءَالِهَةٗ دُونَ ٱللَّهِ تُرِيدُونَ ٨٦ فَمَا ظَنُّكُم بِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٨٧ ﴾

"เมื่อเขาได้กล่าวแก่บิดาของเขาและหมู่ชนของเขาว่า พวกท่านเคารพภักดีอะไรกัน? เพื่อความเท็จกระนั้นหรือ ที่พวกท่านปรารถนาพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ ? ดังนั้น ความนึกคิดของพวกท่านที่มีต่อพระเจ้าแห่งสากลโลกจะเป็นอย่างไร ?" (อัศ-ศ็อฟฟาต : 85-87)

หมายถึง แล้วอะไรเล่าคือทัศนคติของพวกท่านถ้าได้เจอกับพระองค์แล้ว? พวกท่านจะได้อะไรตอบแทนขณะที่พวกท่านเคารพสักการะสิ่งอื่นนอกเหนือจากพระองค์? อะไรเล่าคือทัศนคติของพวกท่านที่มีต่อพระองค์จนต้องกราบไหว้สิ่งอื่นจากพระองค์เทียบเทียมกับกราบไหว้พระองค์? พวกท่านเห็นว่าพระนามและคุณลักษณะต่าง ๆ ของพระองค์และรุบูบียะฮฺ (ความเป็นพระเจ้า) ของพระองค์บกพร่องจนต้องกราบไหว้ (เคารพภักดี) สิ่งอื่นนอกเหนือจากพระองค์กระนั้นหรือ?

พวกท่านควรทำความเข้าใจเสียใหม่ว่า แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ในทุกสิ่ง ผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งและผู้ทรงร่ำรวยไม่ต้องการสิ่งอื่นจากพระองค์ แต่สิ่งอื่นนอกเหนือจากพระองค์ต้องการพระองค์ พระองค์ดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมต่อสิ่งถูกสร้างของพระองค์ พระองค์บริหารจัดการสิ่งถูกสร้างของพระองค์เองปราศจากภาคีใด ๆ ร่วมกับพระองค์ พระองค์รอบรู้ทุกสิ่งไม่มีสิ่งถูกสร้างของพระองค์ใด ๆ ซ่อนเร้นไปจากพระองค์ พระองค์ไม่จำเป็นต้องมีคนคอยช่วยเหลือ พระองค์ทรงมีเมตตา พระองค์ไม่ต้องการคนมาเมตตาหรือเห็นใจพระองค์ นี่ย่อมต่างจากกษัตริย์ ผู้ปกครองหรือผู้มีอำนาจในโลกนี้ พวกนี้ต้องการที่ปรึกษาคอยรายงานสภาพประชาชน สนับสนุน เมตตา ช่วยเหลือ พวกเขาต้องการสร้างสื่อกลางเพื่อเติมเต็มทุก ๆ สิ่ง เพราะความอ่อนแอ หมดหนทางและความรู้ของพวกเขาคับแคบ จำกัด

ส่วนองค์อภิบาลเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง ผู้ทรงร่ำรวย ไม่ต้องมีใครคอยพึ่งพาทั้งสิ้น ผู้ทรงรอบรู้เกี่ยวกับทุก ๆ สิ่ง ผู้ทรงกรุณาปราณีและเมตตาเสมอ ซึ่งความเมตตาของพระองค์จะครอบคลุมทุกสิ่ง ฉะนั้น การสร้างสื่อกลางระหว่างพระองค์กับสิ่งถูกสร้างของพระองค์ (บ่าว) เป็นพฤติกรรมที่ทำลายเตาฮีด นั่นคือ การคิดไม่ดีต่อพระองค์ เป็นไปไม่ได้ที่จะเป็นหลักคำสอนที่ถูกประทานลงมาแก่บ่าวของพระองค์ ทั้งยังไม่กินกับปัญญาและสัญชาตญาณบริสุทธิ์ ความชั่วร้ายของมันยิ่งกว่าความชั่วร้ายทุกรูปแบบ

บ่าวผู้ที่ภักดีต่อพระเจ้าอย่างแท้จริงหรือกราบไหว้ภักดี แน่นอน เขาได้ให้ความยิ่งใหญ่ต่อพระผู้อภิบาล ผู้ที่ถูกเคารพสักการะ รวมถึงกราบไหว้ภักดีและอ่อนน้อมถ่อมตน ขณะที่พระผู้อภิบาลเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ได้สิทธิ์ในการให้ความยิ่งใหญ่ เคารพสักการะ ยอมจำนน รวมถึงยอมสยบศิโรราบ นี่คือสิทธิ์ของพระองค์อันบริสุทธิ์ ดังนั้น ส่วนหนึ่งของรูปแบบความอธรรมที่สกปรกที่สุดคือสิทธิ์ของอัลลอฮฺนี้ถูกมอบให้แก่สิ่งอื่นจากพระองค์หรือการตั้งภาคีระหว่างอัลลอฮฺกับสิ่งอื่นจากพระองค์ ยิ่งไปกว่านั้น ผู้ที่ตั้งภาคีเกี่ยวกับสิทธิ์ของพระองค์ก็คือบ่าวและข้าทาสของพระองค์ อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ضَرَبَ لَكُم مَّثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْۖ هَل لَّكُم مِّن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُكُم مِّن شُرَكَآءَ فِي مَا رَزَقْنَٰكُمْ فَأَنتُمْ فِيهِ سَوَآءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلْأٓيَٰتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ٢٨﴾

“พระองค์ทรงยกอุทาหรณ์แก่พวกเจ้าที่มาจากตัวของพวกเจ้าเอง จะมีบ้างไหมสำหรับพวกเจ้า (ที่จะยอมให้) ในหมู่ผู้ที่มือขวาของพวกเจ้าครอบครอง (บ่าวทาส) มีหุ้นส่วนในสิ่งที่เราได้ให้เครื่องยังชีพแก่พวกเจ้า แล้วพวกเจ้า (กับพวกเขา) มามีส่วนเท่ากัน โดยพวกเจ้ากลัวพวกเขาเหมือนกับการกลัวของพวกเจ้าด้วยกันเอง เช่นนั้นแหละ เราจำแนกสัญญาณทั้งหลายแก่หมู่ชนผู้ใช้ปัญญาเพื่อไตร่ตรอง” (อัร-รูม : 28)

หมายถึง ถ้าคนหนึ่งจากพวกท่านไม่เห็นด้วยเมื่อทาสของเขาถือสิทธิ์ร่วมกับเขาในทรัพย์สิน แล้วพวกท่านให้บ่าวของข้ามาถือสิทธิ์ร่วมกับข้าในความเป็นหนึ่งเดียวของข้าได้อย่างไรเล่า นั่นคือ สิทธิ์ในความเป็นพระเจ้าซึ่งไม่มีสิ่งใดคู่ควรอื่นนอกจากข้า? ผู้ใดที่คิดเช่นนั้นแท้จริงเขาไม่ได้ให้ความยิ่งใหญ่แก่ข้า

และไม่ได้ให้ความเป็นหนึ่งแก่ข้าด้วยการมอบความเป็นหนึ่งเดียวแก่ข้า ไม่มีสิ่งที่พระองค์สร้างขึ้นใด ๆ มีกรรมสิทธิ์ในเรื่องนี้

แน่นอน เราไม่เรียกว่าการให้ความยิ่งใหญ่แก่อัลลอฮฺที่แท้จริง ผู้ที่เคารพสักการะอัลลอฮฺเคียงคู่เคารพสักการะสิ่งอื่นนอกเหนือจากพระองค์อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٞ فَٱسۡتَمِعُواْ لَهُۥٓۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَن يَخۡلُقُواْ ذُبَابٗا وَلَوِ ٱجۡتَمَعُواْ لَهُۥۖ وَإِن يَسۡلُبۡهُمُ ٱلذُّبَابُ شَيۡـٔٗا لَّا يَسۡتَنقِذُوهُ مِنۡهُۚ ضَعُفَ ٱلطَّالِبُ وَٱلۡمَطۡلُوبُ ٧٣ مَا قَدَرُواْ ٱللَّهَ حَقَّ قَدۡرِهِۦٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ٧٤ ﴾

"โอ้มนุษย์เอ๋ย อุทาหรณ์หนึ่งถูกยกมากล่าวไว้แล้ว ดังนั้น พวกเจ้าจงฟังมันให้ดี แท้จริงบรรดาที่พวกเจ้าวิงวอนขอความช่วยเหลืออื่นจากอัลลอฮฺนั้น พวกมันไม่สามารถจะให้บังเกิดแม้แต่แมลงวันสักตัวหนึ่ง หากว่าพวกมันจะรวมหัวกันเพื่อการนั้นก็ตาม และถ้าแมลงวันพาสิ่งใดหนีไปจากพวกมัน พวกมันก็ไม่สามารถจะเอามันกลับคืนมาได้จากแมลงวัน ทั้งผู้ขอและผู้ถูกขออ่อนแอแท้ ๆ พวกเขามิได้ให้เกียรติอัลลอฮฺ ตามที่ควรจะให้เกียรติต่อพระองค์ แท้จริง อัลลอฮฺเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงเดชานุภาพโดยแท้จริง" (อัล-ฮัจญ์ : 73-74)

ดังนั้น ผู้ที่เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ เคารพภักดีต่อสิ่งที่พระองค์สร้างขึ้นด้วยซึ่งไม่สามารถสร้างสัตว์สักตัวเดียวที่อ่อนแอและเล็กที่สุดจะเข้าข่ายการไม่ให้ความยิ่งใหญ่แก่อัลลอฮฺที่แท้จริง มิหนำซ้ำ ถ้าแมลงวันพาสิ่งใดหนีไปพวกนั้นก็ไม่สามารถช่วงชิงสิ่งนั้นคืนมาจากแมลงวันได้ อัลลอฮฺ ตรัสว่า

﴿ وَمَا قَدَرُواْ ٱللَّهَ حَقَّ قَدۡرِهِۦ وَٱلۡأَرۡضُ جَمِيعٗا قَبۡضَتُهُۥ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ
وَٱلسَّمَٰوَٰتُ مَطۡوِيَّٰتُۢ بِيَمِينِهِۦۚ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ٦٧ ﴾

“และพวกเขามิได้ให้ความยิ่งใหญ่แด่อัลลอฮฺอันพึงมีต่อพระองค์อย่างแท้จริง และแผ่นดินนี้ทั้งหมดเป็นเพียงกำพระหัตถ์หนึ่งของพระองค์ในวันกิยามะฮฺ และชั้นฟ้าทั้งหลายจะม้วนกลิ้งด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี” (อัซ-ซุมัร : 67)

ไม่ถือว่าเป็นการให้ความยิ่งใหญ่แก่อัลลอฮฺ ผู้ทรงอำนาจอย่างแท้จริง สำหรับผู้ที่ตั้งภาคีร่วมกับพระองค์ในการเคารพสักการะสิ่งที่พระองค์สร้างขึ้นที่ไม่มีอำนาจใด ๆ มิหนำซ้ำ พวกนั้นคือสิ่งที่อ่อนแอที่สุด แท้จริง ไม่มีหรอกการให้ความยิ่งใหญ่ต่อองค์อภิบาลผู้ทรงอำนาจอย่างแท้จริงสำหรับผู้ที่ตั้งภาคีร่วมกับพระองค์ด้วยสิ่งถูกสร้างของพระองค์ที่อ่อนแอ (จบคำพูดท่านอิบนุ้ล ก็อยยิม)[27]

นี่คือหลักฐานทั้งสิบสองประการ จากหลักฐานต่าง ๆ ของการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺในอายะฮฺอันทรงเกียรตินี้ (อายะฮฺกุรซีย์) อัลลอฮฺทรงเป็นหนึ่งเดียวเท่านั้น (ในความเป็นผู้ถูกบูชา) ที่คู่ควรเคารพสักการะและไม่มีพระผู้ที่คู่ควรถูกไหว้วอนอื่นนอกจากอัลลอฮฺ ไม่มีพระผู้ที่คู่ควรถูกไหว้วอนอื่นจากพระองค์ ในฐานะผู้ศรัทธาควรใคร่ครวญอายะฮฺอันทรงเกียรตินี้หลาย ๆ รอบ ทั้งยามเช้าและยามเย็น โดยตรึกตรอง แสดงเนื้อหาในอายะฮฺด้วยความบริสุทธิ์ใจและให้เอกภาพแก่อัลลอฮฺ ปลดปล่อยตนเองให้พ้นจากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ ศรัทธาในทุกพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮฺ ในอายะฮฺนี้ มีพระนามอันวิจิตรของอัลลอฮฺอยู่ห้าพระนามด้วยกันและคุณลักษณะมากกว่ายี่สิบประการที่เกี่ยวกับความสมบูรณ์ ความยิ่งใหญ่ ความเกรียงไกร ความวิจิตรและความอหังการ

[27] *อัล-ญะวะบุลกาฟีย์,* หน้า 162-164

ของอัลลอฮฺ ทุกสิ่งจะก้มหน้าต่อหน้าพระองค์ เสียงทุกเสียงจะสงบนิ่งต่อหน้าพระองค์ หัวใจจะสั่นสะท้านเพราะยำเกรงต่อพระองค์ ไหล่สะบักแสดงความต่ำต้อยต่อพระองค์ มหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮฺผู้สร้างสากลจักรวาล การใคร่ครวญอายะฮฺนี้จะเกิดคุณูปการที่ยิ่งใหญ่มากมายและความดีที่กว้างขวางไม่ว่าจะในโลกนี้และโลกหน้า

ฉันขอถามตรงนี้ว่า สติปัญญาของผู้ที่อ่านอายะฮฺนี้จะไปในทิศทางไหนจากที่ได้ใคร่ครวญและตรึกตรองสิ่งที่อยู่ในนั้น จากพวกที่สร้างฟิตนะฮฺด้วยการยกย่องแก่สุสานและนั่งอยู่ที่นั่น ตลอดจนยอมสยบและสงบนิ่งแก่ผู้ตายในหลุมพวกนั้นบนบานศาลกล่าวและเชือดสัตว์เพื่อถวายบูชายัญที่นั่น และแห่แหนกันไปขอความช่วยเหลือจากสุสานและยกย่องมัน ซึ่งไม่คู่ควรหรอกเว้นแต่องค์อภิบาลแห่งแผ่นดินและชั้นฟ้า ผู้ใดเฝ้าดูสภาพของพวกนั้นที่สุสานจะเห็นว่าประหลาด พิลึก!

ท่านอิบนุ้ล ก็อยยิม *รอฮิมาฮุลลอฮ์* กล่าวว่า "ถ้าท่านสังเกตพวกบวงสรวงสุสาน พวกเขามักใช้สุสานจัดงานสมโภช พวกเขาจะลงมาจากยานพาหนะและสัตว์ เมื่อเห็นสุสานจากระยะไกล พวกเขาจะก้มโดยคิ้วและปากจูบแผ่นดิน รวมทั้งเปิดสิ่งที่ปิดศีรษะของพวกเขา แล้วก็ร้องไห้เสียงสะอื้นพวกเขาเชื่อว่ามันคือกำไรยิ่งกว่าผู้คนที่ทำพิธีกรรมหัจญ์ พวกเขาร้องขอความช่วยเหลือกับคนที่ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือได้และไม่สามารถนำของที่หายไปกลับคืนมาได้ พวกเขาเรียกร้องจากแดนไกล เมื่อเข้าใกล้สุสานแล้วก็นมาซที่สุสานสองร็อกอะฮ์ พวกเขาเชื่อว่าเป็นการสะสมผลบุญยิ่งกว่าผลบุญของบรรดาเศาะหาบะห์ที่นมาซสองกิบลัต ท่านจะเห็นพวกเขาอยู่รอบ ๆ สุสานในสภาพก้มโค้งและกราบเพื่อแสวงหาความมีสิริมงคลและความพอใจจากผู้ตายในหลุมแท้จริง ในมือของพวกนั้นเต็มไปด้วยความล้มละลายและความขาดทุน

พวกเขาทำการเชือดสัตว์เพื่อถวายบูชายัญต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺกระทั่งมารร้ายอย่างชัยฏอน พวกเขาส่งเสียงร้องไห้ขอความช่วยเหลือจากคนตาย ขอเพื่อปลดปล่อยอุปสรรคต่าง ๆ ความยากจน ยับยั้งจากความทุกข์และ

โรคภัยต่าง ๆ จากนั้นพวกเขาก็เดินเวียนสุสานเหมือนกับเดินเวียนบัยตุ้ลลอฮ์ ซึ่งอัลลอฮฺทรงให้เป็นที่มีแต่ความจำเริญและทางนำแด่มนุษยชาติ หลังจากนั้น พวกเขาจูบและลูบเช็ดหลุมศพเหมือนกับที่ท่านเคยเห็นผู้คนทำกับหะญัรฺอัสวัด ณ บ้านบริสุทธิ์ (บัยตุ้ลลอฮ์) หลังจากนั้น พวกเขาก็ป้ายคิ้วและแก้มของพวกเขาด้วยฝุ่นหน้าสุสานดังกล่าว ซึ่งดังที่กล่าวมาพวกเขาไม่เคยทำในตอนกราบต่ออัลลอฮฺ

หลังจากนั้น พวกเขาทำหัจญ์ที่สุสานเสร็จสิ้นบริบูรณ์โดยขลิบผมที่นั่น พวกเขาสนุกกับการบูชาสิ่งที่ไม่มีชีวิตดังกล่าว พวกเขาเชือดสัตว์เพื่อถวายสิ่งที่ไม่มีชีวิตดังกล่าว การนมาซ การเคารพสักการะและการเชือดสัตว์พลีของพวกเขาเพื่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺ ผู้ครอบครองสากลจักรวาล ถ้าสังเกตท่านจะเห็นพวกเขาแสดงความยินดีต่อกันว่า “ขออัลลอฮฺโปรดประทานผลบุญแก่เราและท่าน” และเมื่อพวกเขาเดินทางกลับ ผู้ที่บวงสรวงสุสานที่ไม่ได้ไปร่วมด้วยจะเข้ามายื่นข้อเสนอว่า “จะแลกผลบุญการทำหัจญ์ที่สุสานกับผลบุญการทำหัจญ์ของฉันที่บ้านบริสุทธิ์ของอัลลอฮฺไหม?” พวกเขาตอบว่า “ไม่ ถึงแม้จะแลกด้วยผลบุญหัจญ์ของท่านทุกปีก็ตาม” สิ่งที่เราเล่าไว้ข้างบนคงไม่ใช่สิ่งที่เกินเลยและการอุปโลกน์พิธีกรรมศาสนาขึ้นมาใหม่และความหลงผิดของพวกนั้น เพราะมันไปไกลเกินภาพในห้วงนึกคิดแล้ว[28]

พวกหลงผิดเสียสติไปแล้วหรือไง ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ แปลกมาก ๆ พวกเขาหันไปกราบไหว้และให้ความยิ่งใหญ่แก่สิ่งถูกสร้างของพระองค์เยี่ยงพวกเขาและละการเคารพสักการะต่อองค์อภิบาลผู้ทรงยิ่งใหญ่ อัลลอฮฺ *ซุบหานะฮูวะตะอาลา* ตรัสว่า

﴿ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ عِبَادٌ أَمۡثَالُكُمۡۖ فَٱدۡعُوهُمۡ فَلۡيَسۡتَجِيبُواْ لَكُمۡ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١٩٤ ﴾

---

[28] *อิเฆาะษะตุ้ลละฮฺฟาน* เล่มที่ 1 หน้า 213.

"แท้จริง บรรดาผู้ที่พวกเจ้าวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮฺนั้นคือ ผู้ที่เป็นบ่าวเยี่ยงพวกเจ้านั้นเอง จงวิงวอนขอต่อพวกเขาเถิด แล้วจงให้พวกเขาตอบรับพวกเจ้าด้วย หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง" (อัล-อะอฺรอฟ : 194)

อัลลอฮฺทรงบริสุทธิ์จากคุณลักษณะที่พวกนั้นเข้าใจ ผู้ทรงสูงส่งยิ่งจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีใด ๆ ร่วมกับพระองค์

หนังสือเล่มนี้เรียกร้องประชาชน (หลงผิด) มาใคร่ครวญอายะฮฺอันทรงเกียรตินี้ (อายะฮฺกุรซีย์) รวมไปถึงทางนำที่ยิ่งใหญ่ ปฏิบัติตามด้วยตัวบทหลักฐานที่ชัดเจนต่าง ๆ เกี่ยวกับเจตนารมณ์บริสุทธิ์และการให้ความเป็นหนึ่งแก่อัลลอฮฺเท่านั้น รวมถึงออกห่างจากการตั้งภาคีใด ๆ ร่วมกับพระองค์และการตั้งหุ้นส่วนบูชาเคียงคู่ร่วมกับอัลลอฮฺ

โอ้อัลลอฮฺ ขอได้โปรดประทานเตาฟิกแก่เราเพื่อปฏิบัติตามทางนำของพระองค์และโปรดทำให้การงานของเราเป็นที่พึงพอพระทัยของพระองค์และได้โปรดประทานแก่เราการพูดและการกระทำที่บริสุทธิ์ใจ แท้จริง พระองค์ทรงได้ยินการขอของเรา พระองค์คือความหวังของเรา พระองค์เท่านั้นที่เราจะมอบหมายความหวังและที่เราจะมอบหมายต่อพระองค์ ขอคำประสาทพรและศานติจงมีแด่ท่านนบีของเรามุหัมมัด *ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม* ตลอดจนครอบครัวและเศาะหาบะฮ์ของท่าน